

Školní revue

Školní časopis Roku 2013
JINGOMRAVSKÝ PRÁZE

Střelice, 24.1. 2014

Školní ples

Lyžařské
kurzy

Zápis
prvňáčků

Valentýnská
diskotéka

Perličky
z naší
školičky

Adopce
na dálku

NEPŘEHLÉDNĚTE!
Rozhovor s hercem
Martinem Havelkou!

www.zsms.streliceubrna.cz

skolnirevue@centrum.cz

OBSAH

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a přeji hezké počteníčko.

Bylo nebylo

S sebou lyže, nebo ploutve?	1
Setkání s budoucími prvňáčky	3
Ta naše balada česká	3
Polonéza s překvapením	4
Zimní tábor 1.stupně	7
Vařečky a psí známky z Bosonoh	8
Valentýnské tancování	8
Adopce na dálku	10
Kronika deváťáků	12

Nej našich tříd

Pár nej 6. a 7.ročníku	16
------------------------------	----

Rozhovory a ankety

Rozhovor s paní učitelkou Sázkou ...	17
Rozhovor s hercem M. Havelkou	19
Rozhovor s tiskovým mluvčím hasičů ...	22
Rozhovor s Viky Kalovskou	25
Anketa o školní jídelně	27
Znáte svoji školu II?	28
Holky versus kluci	29

Tahák do dějáku

Rudolf II.	30
-----------------	----

Tajemno

Ostrov panenek	31
----------------------	----

Recenze

Počítačové hry	32
----------------------	----

Literární koutek

Dopis pro Robinsona Crusoa	33
Možná se vám už také stalo, že... II.....	34
Cesta vlakem	36
Zapomenutá povídka 2	37

Zábava

Perličky z naší školičky	39
Vlastivědný kvíz	41
Křížovky	42
Pár vtipů na závěr	43

Redakce a řešení

Školní revue

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích
a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr.Vlasta Sokolová

Redaktoři:

M. Antoš, 5.B, O. Chytrý 5.B, Š. Prudil 5.B,
F. Smutný 5.B, G. Bartoňková 5.B,
N. Bartoňková 5.B, K. Havlíčková 5.B,
K. Svobodová 5.B, K. Pechová 5.B,
K. Jahodová 6.B, M. Prudilová 6.B,
V. Jurkovič 6.B, T. Vašulínová 6.B, V. Švestka
7.tř, M. Bartoňková 8.A, L. Svobodová 8.A,
M. Jašová 8.B, J. Chmel 9.tř., J. Švestka 9.tř.,
P. Litschmann 9.tř., E. Benešová 9.tř.,
J. Vašulín 9.tř., K. Dostálová 9.tř.,
B. Chmelová 9.tř., A. Vašulínová 9.tř.
S. Ferencová 8.B

Ilustrátorky:

K. Antošová, 8.B, L. Prokešová, 8. B

S SEBOU LYŽE, NEBO PLOUTVE?

V pondělí 6. ledna 2014 jsme vyrazili autobusem na lyžařský kurz do Čenkovic. Přijeli jsme tam kolem poledne a ubytovali se. Hotel byl průměrný – vzhledově i jídlem.

Poté jsme šli na sjezdovku, kde jsme se rozdělili do skupin – na tři družstva lyžařů a jedno družstvo snowboardistů. Mysleli jsme si, že nebudeme vůbec lyžovat, že nebude snít, ale na sjezdovce na Červené vodě aspoň trochu sněhu bylo. Na Třebovské byl sice sníh taky, ale byl zledovatělý.

Pak jsme bez lyží vyjeli lanovkou nahoru a celý kopec si sešli. To už byl čas na večeři. Po ní jsme hráli v jídelně hry a vyslechli přednášku o pravidlech na svahu. Večerka byla v 22 hodin.

Každý den byl budíček o půl osmé a snídaně v osm. Ve čtvrt na deset jsme chodili na svah a do dvanácti jsme jezdili. Po obědě jsme měli do čtvrt na tři polední klid. Poté znovu na sjezdovku a lyžovali jsme většinou do čtyř. Do večere jsme měli volno, ve kterém jsme si mohli dělat, co chceme. Po večeři jsme hráli nějaké ty hry, ve středu jsme místo nich měli diskotéku. A ve čtvrtek odpoledne jsme nelyžovali, ale šli jsme do obchodu a někdo i do sauny.

Domů jsme měli původně jet až v sobotu, ale kvůli špatným sněhovým podmínkám jsme končili už v pátek. V pátek jsme tedy lyžovali jen do jedné, po obědě jsme pobalili, uklidili a vyrazili domů. Před odjezdem jsme dostali místo medaile do dvojic pizzu. Domů jsme přijeli kolem sedmé.

I když to mohlo být se sněhem lepší, nikdo nelitoval, že jel, a ten týden jsme si moc užili.

*Michaela Bartoňková
a Lucie Svobodová, 8.A*

Foto: Lenka Benešová

BYLO NEBYLO

Skoro všichni účastníci zájezdu.

Hlavně se neutopit v bahně...

Našli jsme sněh! Bude se lyžovat! Hurá!

Opravdu! Sněh!

To mi to hezky jede...

Já to už balím. Mám hlad.

SETKÁNÍ S BUDOUČÍMI PRVŇÁČKY

Dne 21. ledna 2014 odpoledne proběhl zápis prvňáčků. Letos bylo zapsáno 52 budoucích žáčků, což je u nás rekord posledních let. Malé děti i jejich rodiče uvítali budoucí deváťáci, převlečení za Martánky.

Ve třídách pak děti plnily několik úkolů a velice si pohrály i s Martánky. Někteří osmáci si už teď vybrali svého prvňáčka, kterému budou příští rok dělat patrona. Už jen vydržet pár měsíců do příštího školního roku, kdy si spolu určitě užijí spoustu zábavy.

Markéta Jašová, 8.B

Foto: Aleš Kadlec

TA NAŠE BALADA ČESKÁ... ... TA JE TAK HEZKÁ, TAK HEZKÁ

Dne 30. ledna 2014 zhlédli žáci 5.-9. tříd divadelní představení Česká balada. Kolem desáté hodiny se shromáždili v tělocvičně, kde na ně čekali čtyři herci, oblečení do kostýmů a vybavení malovanými kulisami a zajímavými rekvizitami.

Zahráli ukázky ze starých českých balad, například baladu o zoufalém námořníkovi, který zlomil srdce své lásce, baladu o ženě zakleté na noc do vrby nebo příběh o šlechtické dcerce, kterou ze spárů smrti zachránil ziskuchtivý hrobník.

BYLO NEBYLO

Balady bývají většinou nešťastné, ale ta o šlechtické dceři snad všechny pobavila nejen svým nadhledem, ale hlavně hudebním doprovodem, který se jim opravdu povedl. Balada o Vrbě byla naopak hodně dojemná. Díky tomuto představení jsme se zábavnou formou seznámili s klasickou baladou i s jejími obměnami.

Kristýna Dostálová, 9.tř.
Foto Aleš Kadlec

POLONÉZA S PŘEKVAPENÍM

Střelice, 24.1. 2014

Po několika měsících těšení a nacvičování v tělocvičně (a ty utekly neuvěřitelně rychle) se přiblížil den D, 24. leden 2014, den školního plesu.

Při prvních nácvičích jsme se pečlivě učili základní krok na hudbu, kterou jsme si všichni vryli do paměti. Do ní jsme si pak ještě uložili dlouhou choreografii, se kterou jsme se prali 4 měsíce, vždy ve čtvrtek odpoledne po vyučování a v úterý místo hudebky. Paní učitelky nám navrhly, abychom zatančili po polonéze její moderní „party variaci“. Všichni jsme souhlasili, protože jsme věděli, že je to dobrý nápad, a neuvěřitelně jsme se těšili na nové tréninky vedené Radkem Svobodou*. Byli jsme vždy napjatí, jak se bude choreografie vyvíjet dál.

O Vánocích jsme si představovali, jak budeme za měsíc tančit před lidmi v sokolovně. Ten měsíc plný nervů a příprav utekl velmi rychle. Den D jsme zahájili písemkou z matematiky a pak jsme celé dopoledne chystali sál. Také jsme znovu „přetancovávali“ polonézu v novém prostředí.

Odpoledne už každý doma připravoval sám sebe. Holky se nechaly načesat, namalovat, nazuly si bílé střívkýčky a oblékly se do krásných bílých šatů, kluci si oblékli bílé košile s motýlky. Poté, co jsme se sešli v sále, mohlo začít focení.

Mysleli jsme, že to snad ani nejsme my. Byli jsme všichni tak jiní! Holky jako princezny nebo nevěsty a kluci jako velcí princové.

Po párových a skupinových snímcích jsme se vyfotili všichni společně a poslední nácvič mohl začít. Po něm jsme už jen čekali na dobu, kdy se začne sál plnit lidmi.

Jelikož zrovna hrála Kometa hokej, kluci stále postávali před hospodou u vchodu a bavili se o hokeji. Holky svými krásnými úsměvy přivolávaly fotoaparáty a netrpělivě čekaly na půl devátou.

BYLO NEBYLO

Naši polonézu uvedla svým proslovem paní ředitelka, a když jsme uslyšeli první tóny polonézy a vykročili pravou nohou na parket, strach ze všech opadl.

A teď už jsme si užívali každý krok, každou otočku a melodii a těšili se, až začne další, ta utajovaná „party polonéza“!

Myslím, lidi velmi překvapila, protože ji téměř nikdo nečekal. Následoval waltz, který jsme tančili se

svými partnery a partnerkami. Po poděkování nastal čas na waltz s rodiči. Program plesu ještě zpestřila koktejlová show a vystoupení mladého talentovaného zpěváka Matese Štěpánka.

Byl to krásný večer i díky tomu, že jsme byli pro druhé krásnými deváťáky, kteří tady tančili, protože chtěli být spolu.

Anežka Vašulínová, 9.tř.

*Radek Svoboda – syn paní učitelky Svobodové, bývalý žák naší školy, nyní student VŠ, člen taneční skupiny Mighty Shake Zastávka (mistři světa v street dance) a trenér tanečníků street dance na naší škole.

Foto: Aleš Kadlec

ZIMNÍ TÁBOR 1. STUPNĚ

V pondělí 3. února 2014 jsme se sešli u autobusu před zdravotním střediskem a vyrazili jsme do Jeseníků. Když jsme přijeli, rozdělili jsme se do pokojů, nanosili dovnitř zavazadla z autobusu a lyže se snowboardy dali do lyžárny. Po obědě jsme se šli podívat na sjezdovku a pak jsme se koupali v bazéně se slanou vodou. Po večeři jsme s instruktorkou Adélou hráli hry a pak šli spát.

Druhý den po snídani jsme si vzali lyže a šli lyžovat. Pod sjezdovkou jsme se rozdělili na začátečníky a pokročilé. Začátečníci šli na malý svah a pokročilí na vleč. Shora jsme sjeli asi do půlky svahu a tam jsme se dál rozdělili podle toho, jak kdo lyžoval, na 3 skupiny – na „jedničku“, to byli nejlepší, na „dvojku“, to byli ti trochu horší, a na „trojku“, to byl zbytek. A jezdili jsme do oběda.

Po poledním klidu jsme šli zase na sjezdovku a jezdili, dokud bylo světlo. Po návratu do chaty jsme si užívali v bazénu. Po večeři jsme hráli hry s Adélou.

Tak to chodilo až pátku (kromě dělení do skupin a ve středu nebylo koupání v bazénu).

Poslední večer – ve čtvrtek – jsme měli diskotéku. V pátek ráno jsme se sbalili a po snídani jsme šli dát věci do autobusu. Pak jsme se dívali na film a po obědě jsme dostali odměny. Pak jsme blbli a čekali na odjezd domů.

Když jsme přijeli do Střelic, čekali nás už před školou nedočkaví rodiče. Vzali jsme si věci a spokojení jsme s nimi odešli domů.

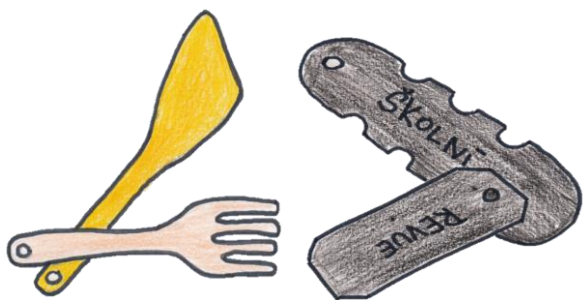
Klára Svobodová a Gabriela Bartoňková, 5.B

Foto: Eva Buchníčková

VAŘEČKY A PSÍ ZNÁMKY Z BOSONOHI

Jako každou druhou středu v měsíci vyrazila i v lednu jedna z osmých tříd na projektový den do SOU Bosonohy. Tentokrát byla řada na 8.B. Z učiliště jsme si odvezli nejen pochvalu pana mistra, ale také různé výrobky dřevěnými vařečkami a vidličkami počínaje a kovovými psími známkami konče.

Stella Ferencová, 8.B

Ve středu 12. února 2014 jsme se my, žáci 8.A, opět vydali na učiliště v Bosonohách. Místo paní ředitelky s námi tentokrát jel pan učitel Kučera.

Autobus pro nás přijel ke škole a za chvíli jsme byli v učilišti, kde jsme se opět rozdělili na skupinky. Jedna šla pracovat do dřevodílny dílny, kde se vyráběly vařečky. Mohli si udělat dvě.

Druhá skupinka šla do kovodílny, kde si vyráběli hliníkové plíšky - psí známky. Museli je pořádně opilovat a potom si na ně vyrazili nápis nebo čísla. Pan mistr povídal o různých materiálech a ukazoval, jak se měří mikrometrem. Ve dvanáct hodin přijel autobus, který nás odvezl zase ke škole. Po příjezdu jsme se naobědvali a potom jsme měli odpoledko. Výrobky se nám opět moc líbí a těšíme se, co si vyrobíme příště.

Michaela Bartoňková

a Lucie Svobodová, 8.A

Foto a obrázky: www.soubosonohy.cz,

Michaela Bartoňková, 8.A,

Lucie Svobodová, 8.A

VALENTÝNSKÁ DISKOTÉKA

V pátek 14. února 2014 se druhý stupeň sešel v malé tělocvičně na diskotéce. Atmosféra zde byla příjemná a myslím, že si ji všichni užili – od tanečníků až po ty, kteří jen seděli a koukali. Pár odvážlivců zatancovalo i sólově, někdo vyzval k tanci i učitele. I když se uronila nějaká ta slza, byli všichni spokojeni.

Devátáci nám diskotéku připravili moc dobře a těšíme se na další.

Markéta Prudilová, 6.B

Foto: Aleš Kadlec

ADOPCE NA DÁLKU

V kalendářním roce 2014 se naše škola zapojila do projektu adopce na dálku. Mnozí z vás, žáků i dospělých, již máte o adopci na dálku dobré povědomí, protože se tomuto tématu věnují média a mluvíme o něm i ve škole. Tato myšlenka se zrodila z lidského soucitu a touhy pomáhat jiným.

Žijeme si v klidné Evropě (když nepočítáme události na Ukrajině v poslední době) a často si ani neuvědomujeme, jaké máme vlastně štěstí, že jsme, kde jsme, a že jsme, co jsme, a že asi 75 milionů dětí na světě si nemůže dovolit to, co je u nás běžné – chodit do školy.

My na školu mnohdy nadáváme (dříve narození nadávali), protože pořád něco musíme – sedět, dávat pozor, nemluvit – a reptáme na učení, písemky, úkoly a všechno s tím spojené.

Přitom mnoho dětí, žijících nejčastěji v Africe nebo v některých oblastech Asie, by do školy chodilo rádo, ale nemohou, protože jejich rodiče jsou natolik chudí, že nemohou

platit školné ... protože v jejich zemi je válka ... protože chodí do práce ... nebo prostě proto, že v jejich okolí žádná škola není. Nevzdělané děti se dostávají do bludného kruhu chudoby, neboť později v dospělosti nemohou získat dobrou práci.

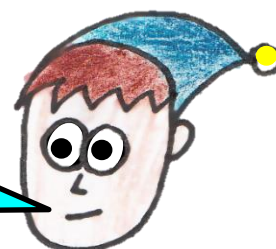

Právě těmto dětem pomáhá projekt adopce na dálku. Jednotlivci nebo skupina osob si vyberou z databáze dětí jedno, kterému každý rok přispívají určitou částkou na zaplacení nákladů na jeho vzdělávání a zdravotní péči.

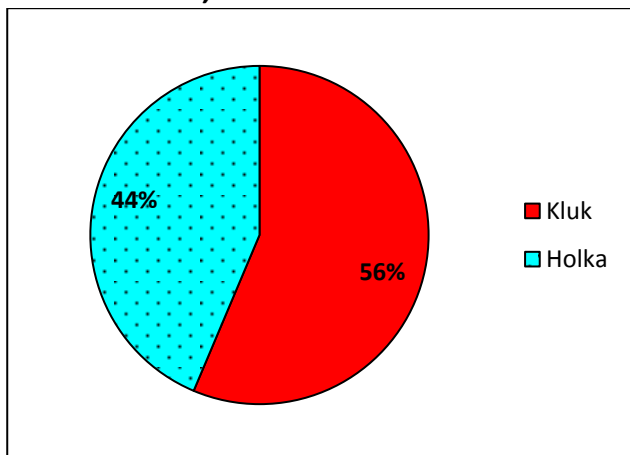
Nápad, aby se naše škola do tohoto projektu zapojila, se mezi žáky i jejich rodiči rychle ujal. Během ledna jsme formou sbírky dali dohromady finanční částku, která postačí nejen na rok vzdělávání, ale i na lepší zdravotní péči. V únoru vybrali zástupci žáků – školní parlament – dítě, které budeme adoptovat prostřednictvím organizace Bwindi Orphans, jež sídlí u nás ve Střelčicích a zaměřuje se na pomoc dětem v africké Ugandě.

Eva Sázková, upraveno

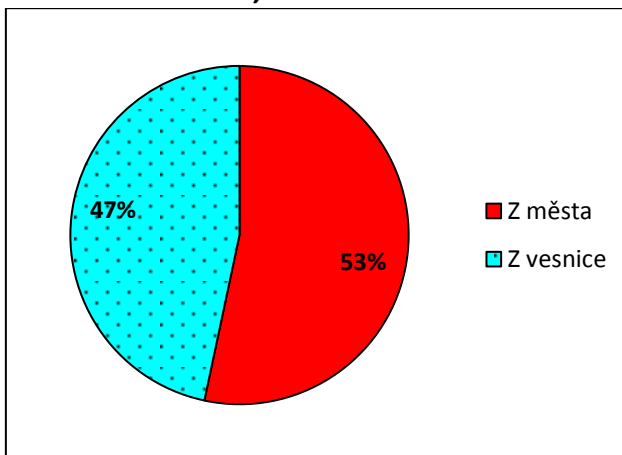
Foto: www.thedayaproject.org,
www.proglas.cz

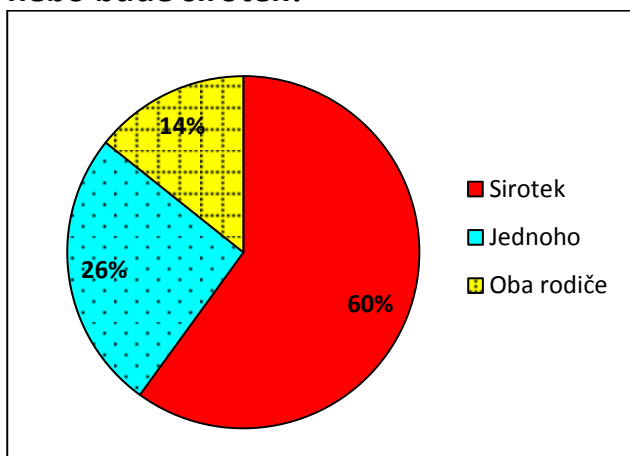
Bude to kluk, nebo holka?

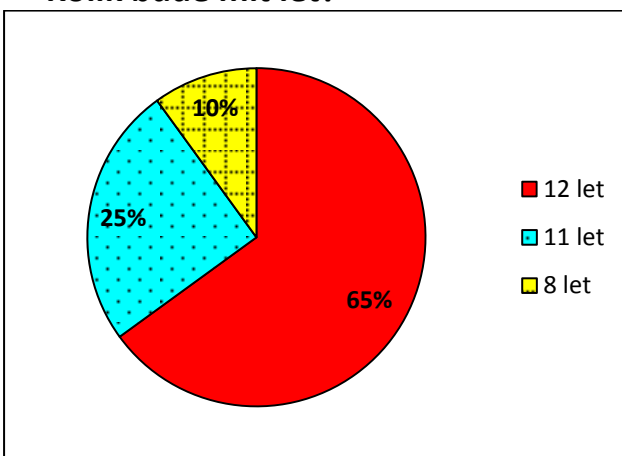
Bude z města, nebo z vesnice?

Bude mít oba rodiče, jednoho, nebo bude sirotek?

Kolik bude mít let?

A jak to dopadlo? Žákovský parlament vybral **dvanáctiletého chlapce** Johna Andrewa Eilu. Má **oba rodiče** a bydlí **na vesnici**. Do školy už chodil, ale o sponzora přišel, a tak mu umožníme pokračovat ve vzdělávání. Více se tématu adopce a našemu chlapci budeme věnovat v příštím čísle.

Markéta Jašová, 8.B, foto: www.bwindiorphans.org

KRONIKA DEVÁČEK

Zase píšeme kroniku deváček... prý je to jedna z nejčtenějších rubrik školního časopisu... no tak si pěkně počtete! 😊

Po vánočních prázdninách jsme se všichni sešli ve škole s ještě sváteční náladou. Učitelé nás (jak to mají ve zvyku) okamžitě z této nálady dostali ledovou sprchou písemek, zkoušení a spoustou otázek. 😊 Někteří z nás se i přes nepochopení dospělých velice těšili na konec vánočních prázdnin, jelikož věděli, že je nečeká nudná škola, nýbrž lyžařský výcvikový kurz. I přes nedostatek sněhu si žáci druhého stupně tento výcvikový kurz užili. 😊

Ples Základní školy ve Střelicích patří k tradičním akcím v obci. Zhruba od poloviny října jsme měli tu čest nacvičovat s učitelkami z I. stupně E. Buchníčkovou a J. Svobodovou již tradiční vystoupení – polonézu deváček. Začátky tohoto nacvičování byly sem tam dost kruté a bez otrávených obličejů, tichého nadávání

a stěžování na nepohodlné dívčí boty se to neobešlo. 😊 Ale paní učitelky byly plně nezlomné trpělivosti a nacvičily s námi krásnou polonézu. 😊 Navíc jsme se těšili na to, jak publikum na ples překvapíme svým druhým tancem, který s námi nacvičoval Radek Svoboda. 😊

Jelikož tančila polonézu i má sestra, byl vidět rozdíl mezi chystáním ženských a mužských na ples. Zatímco byla má sestra už namalovaná, vykoupaná a měla za sebou všechno, co ženy musí pro svou krásu udělat, já jsem ještě půl hodiny před srazem byl dát psovi. Pak jsem se vykoupal a hodil do gala. To mi trvalo asi 10 minut. 😊 Dojeli jsme na místo, nacvičili polonézu už ve správném oblečení a čekali, kdy už to začne.

Byli jsme úplně jiní lidé. 😊 Házeli jsme úsměvy do fotoaparátů paní fotografky, která všechny krásné páry fotografovala. Mohli jsme se fotit i ve skupinkách, čehož téměř všichni využili. Dohromady nás bylo tolik, že jsme se nevešli ani na plátno – museli jsme být vyfoceni v sále.

Naposledy jsme si všechno zkusili, zašpendlíkovali povolené šaty, přidělali upadané kruhy, přitáhli pásky a rychle se hleděli ze sálu ztratit, protože začali chodit první hosté. Mezitím jsme měli (klučičí část) čas koukat po holkách a obdivovat je. Byly totiž fakt dost hezký! 😊

Konečně nastal ten okamžik, na který jsme se chystali několik měsíců. S tlukoucím srdcem jsme vešli do sálu. Ale jakmile jsme začali tancovat, nervozita opadla a já si užívala ten krásný pocit.

Myslím, že jsme si to všichni užili a budeme na tento den vzpomínat jen v dobrém. Velký dík patří hlavně oběma učitelkám a Radkovi, že s námi všechno nacvičili.

Byl to krásný večer, těch okamžiků, které se dají nazvat opravdu krásnými, není v životě nikdy dost...

Těž nutno podotknouti, že se blíží něco jako přijímačky a i přes opakovanou upozornění pí uč. Brimové, která nás svými poznámkami dohání k pocitu méněcennosti, se vůbec nestresujeme a užíváme si poslední měsíce našeho školního šílenství. 😊

Samozřejmě se v lednu také konal zápis prvňáčků, naši osmáci je přivítali velmi mile, a to tak, že si hráli na ufouny. Myslím si, že budoucí prvňáčci byli v dobrých rukách. 😊

Je tu další období, období valentýnské. Den jsme strávili v prostorách naší školní tělocvičny. Nádhernou diskotékou jsme se protancovali až do jarních prázdnin. 😊

Přicházejí týdny, kdy se každý rozhodujeme, čím jednou budeme. Nejtěžší to mají ti, kteří ještě stále nevědí, jakou cestou se vydají. Někteří si zase neumí vybrat dvě školy a pořád váhají mezi pěti.

Za pár měsíců už to ale nebude takový, jako to bylo, přijde jedna z největších událostí našeho života – přechod na střední školy. Už nebudeme ta – jak říkají skoro všichni učitelé – nejlepší, nejhodnější a nejjednodušší třída na škole. 😊 Pro mě jsou lidé v ní i kousek mě. Vyrostla jsem s nimi. Oni mi vždycky pomohli, vyslechli mě a díky nim jsem taky přežila dlouhých devět let na základní škole. 😊

„Už se těším, až odejdu ze základky!“ To je věta, kterou my deváťáci používáme vážně často. Přitom skoro každý z nás má v sobě kromě strachu z přijímaček taky takový jakýsi svíravý pocit. Všichni moc dobře víme, že po prázdninách se takhle asi už nikdy nesejdeme, nebudeme si takhle rozumět, že už to prostě nikdy nebude tak jako teď.

Sestavil Aleš Kadlec

Obrázek: word-klipart, foto: Aleš Kadlec

PŘÍDAVEK KRISTÝNY DOSTÁLOVÉ Devátákovy dostatečně drastické druhy denního sebelitování

Rok po roce

Když se teď dívám na naši třídu, vidím ji jako rodinu a stejně jako v rodině se někteří jedinci mají rádi více, někteří méně, ale všichni drží pohromadě. Staří členové odešli, noví přišli. Nebude to trvat dlouho a naše cesty se jednou provždy rozejdou. Potkali jsme se jako děti, vyrůstali jsme vedle sebe, překonali pubertu (někteří) a naučili jsme se prvním povinnostem. Zkusili jsme si tady na škole, co je to radost, smutek, pořádek, disciplína, zábava, průšvihy, jedničky, pětky, přestávky, úspěchy, neúspěchy a jiné.

Dalo by se říci, že to byl takový malý život. Přináší dobré i zlé. Ale na konci jsme z něho přece jen moudřejší. Možná se my devátáci za několik let sejdem a budeme vzpomínat na všechny ty věci, které jsme spolu zažili. Dost možná budeme mít odlišná zaměstnání, rodiny, život. Někteří se možná přestěhují daleko do zahraničí nebo na druhou stranu republiky. Ale budou nás spojoval vzpomínky na devět let života, ve kterých jsme opustili svět dětí a otevřeli jsme dveře do světa mladých dospělých.

Mohu vám jen popřát šťastnou cestu, moji milí spolužáci. A taky to, abychom se ještě někdy sešli.

Vstávání

Zazvoní mobil. Když pootevřete oči a zjistíte, že je venku šero, domníváte se, že mohou být tak tři hodiny ráno, že všechno spí a že není nic, co by vám mohlo váš milovaný spánek vzít. Doufáte v zázrak – že jsou stále prázdniny, že přes noc zmizela škola, že se probudíte smrtelně nemocen a budete muset pár dní zůstat v teplém domově u zářícího monitoru počítače, mobilu, televize, čehokoliv – ale kdepak. Život je krutý.

Vykulíte se z postele, dojdete k nejbližšímu zrcadlu a při pohledu do něj vás někdy popadne amok.

Ale brzo již nebudou vaše kroky každý den směřovat do žluté školní budovy, nýbrž do úplně jiných škol různě po kraji. Teď vás čekají ještě čtyři společné měsíce. Začíná školní den.

Náš vývoj

I přes chmurný začátek, kdy se vám může zdát, že je škola to nejhorší v životě, přicházejí i světlé stránky. Jako třeba přestávky.

Rok od roku se přestávky v naší třídě měnily. V prvních třídách jsme jezdili autíčky po obrázkovém koberci, malovali jsme, hráli jsme si se stavebnicí. Když jsme byli starší, autíčka jsme vyměnili za bláznivé běhání mezi lavicemi, kluci za bitky a rozšířila se také oblíbená hra: „Máš Bartoškovinu, očkuju se.“

Po divokém pátém a šestém ročníku se náš vkus vytříbil na házení sněhem sebraným z parapetu, dále na demolování okrasných tykví, které se v naší třídě objevily na podzim, a na jiné „prospěšné práce“. Nakonec jsme se specializovali na házení křídly a houby, na držení dveří a bitvy se židlemi.

Při zhodnocení všech zábavných her bych mohla tvrdit, že jsme se jako mladší naučili napřed originalitě, poté rychlosti a naposledy také vytrvalosti.

A už jsme tam

Nebudu přehánět, když řeknu, že už jako malé děti jsme vzhlíželi k učitelům a deváťákům s posvátnou úctou. Deváťáci byli symbolem velikosti, téměř dospělé děti, kterým jsme se chtěli jednou rovnat. Byli tak vysocí a tak odlišní.

Chtěli jsme být jako oni, moci chodit na školní diskotéky, starat se o prvňáčky a mít školní ples. A roky ubíhaly jako voda ve Střelickém potoce. A tak tu teď všichni sedíme a svorně vyťukáváme naše vzpomínky na školní klávesnici.

Je to divné, být deváťák. Celou základní školu se na to těšíte. A pak, když to přijde, připadne vám to obyčejné a přirozené. Máme starosti s přijímačkami, s průměrem známek, s pořádáním různých akcí a s účastí na nich. Trochu jako celebrity.

Už teď víme, jak nám budou chybět naši oblíbení učitelé a jejich výroky, jak nám budou chybět zbožňované a zároveň nenáviděné pocity po písmečkách a rodičovská péče, která nás po celou docházku jistila.

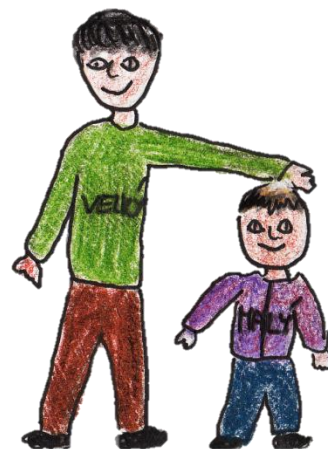
Kristýna Dostálová, 9.tř.

Foto: Aleš Kadlec, Eva Sázavská

PÁR NEJ 6. A 7. ROČNÍKU

6.A – TŘÍDNÍ UČITEL ALEŠ KADLEC

Nejvyšší kluk/holka: Jan Staněk, Míša Nahodilová
Nejmenší kluk/holka: Antonín Smutný, Viktorie Kalovská
Nejstarší: Alex Lazišťan
Nejmladší: Viktorie Kalovská
Nejdelší vlasy: Michaela Nahodilová
Nejkratší vlasy: Filip Antoš
Největší smíšek: Antonín Smutný
Největší počítačový maniak: Daniel Touška
Největší čtenář/ka: Lucie Bartošková, Daniel Nos
Nejchytřejší: Daniel Nos
Největší manekýn/ka: Tomáš Smutný, Denisa Anderlová

6.B – TŘÍDNÍ UČITELKA LENKA BENEŠOVÁ

Nejvyšší kluk/holka: Tomáš Humlíček, Terezie Vašulínová
Nejmenší kluk/holka: Vítězslav Jurkovič, Kateřina Nováková
Nejstarší: František Zborovský
Nejmladší: Emilie Emma Havelková
Nejdelší vlasy: Ester Gabrielová
Nejkratší vlasy: Jirka Antonín
Největší smíšek: Kristýna Jahodová
Největší počítačový maniak: Lukáš Sadílek
Nejchytřejší: Markéta Prudilová
Největší čtenář/ka: Ester Gabrielová
Největší manekýn/ka: Jakub Vlašic, Emilie Emma Havelková

7.TŘÍDA – TŘÍDNÍ UČITEL: MAREK HOLEŠOVSKÝ

Nejvyšší kluk/holka: Michal Hajman, Nikola Wanke
Nejmenší kluk/holka: Vít Švestka, Katka Svobodová
Nejstarší: Jiří Vašulín
Nejmladší: Klára Pazourková
Nejdelší vlasy: Nikola Wanke
Nejkratší vlasy: Vít Švestka
Největší smíšek: Lucie Kovacsová
Největší počítačový maniak: Dominik Volánek
Nejchytřejší: Oldřich Ondrášek
Největší čtenář/ka: Edita Kadaňková
Největší manekýn/ka: Alexander Barša, Klára Pazourková

Text a obrázky: Terezie Vašulínová, 6.B

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU SÁZAVSKOU

V tomto čísle vám přinášíme rozhovor s paní učitelkou Evou Sázavskou. Na naší škole učí dějepis, výtvarnou výchovu, pracovní činnosti, multikulturní výchovu a občanskou výchovu. Až zase půjdete po horní chodbě, nezapomeňte si prohlédnout nástěnky, o které pečuje a vystavuje zde práce žáků, člověk neví, kam se dívat dřív, teď třeba jestli na chameleony, nebo na 3D ruce.

Proč jste se rozhodla zrovna pro učitelské povolání? Ovlivnil Vás někdo v tomto duchu?

Moje máma byla učitelka, učila hudební výchovu a dějepis, tak ta určitě. Ale nejvíc mě asi ovlivnila moje paní profesorka dějepisu na střední škole. Byla hrozně přísná, ale když povídala dějiny a vy jste zavřeli oči, bylo to, jako byste stáli uprostřed všech těch událostí. Tehdy jsem si řekla, že tohle bych chtěla taky umět.

Jaká jste byla na základní škole? Učila jste se pilně, nebo jste školou, jak se říká, jen tak proploovala?

Na základní škole mně to šlo kromě matematiky tak nějak samo, měla jsem pořád samé jedničky a chodit do školy mě moc nebavilo. Pořádně jsem se začala učit až na střední a teprve tam mě to bavit začalo.

Dostala jste někdy nějakou poznámku? Pokud ano, tak za co?

Tak to si pamatuji naprosto přesně. Dostala jsem v deváté třídě poznámku

od své mamky, už nevím za co, ale pamatuji si, že když mně ji psala, výslovně mě upozornila, že ji musí podepsat táta a ať s tím za ní nechodím. Pak jsem také měla důtku třídního učitele, ale to až na střední škole. Šli jsme si totiž hromadně převzít na úřad občanské průkazy (to se tak dřív dělalo) a už jsme se nedostavili na odpolední vyučování. Důtku jsme dostali sakumprásk celá třída. Okolnosti už si ale moc nepamatuji. Určitě to bylo nějaké nedorozumění.

Jak si vzpomínáte na Vaše přijímačky na střední školu?

Dělala jsem nejdřív talentovky z tělocviku, hudebky, výrazného přednesu a kreslení a teprve potom jsem, asi za měsíc, šla k přijímačkám z češtiny a matematiky. Ta mně, jak už jsem se zmínila, nikdy moc nešla, takže jsem celý rok denně počítala příklady z Bělouna a bála se, že mě nevezmou. Bylo nás moc a dávali jsme

jen jednu přihlášku. Školy braly studentů málo a přijímačky dělali všichni, kdo chtěli mít maturitu.

Měla jste nějakou školní lásku a jaká byla?

No přece krásná.

Jakou jste poslouchala hudbu, když vám bylo 14 let?

Poslouchala jsem všechno, většinou dost nahlas a naši se mě chodili ptát, jestli vysílám pro celou ulici.

Jaké knížky jste v našem věku četla nejraději a od kterých autorů?

Bavily mě foglarovky a pořád dokola jsem četla Saturnina od Zdeňka Jirotky.

Proč jste nastoupila na naši školu a jak dlouho tady už učíte?

To bylo úplně prosté. Přistěhovala jsem se do Střelice a po mateřské dovolené jsem se šla zeptat, jestli by mě ve střelické škole nevzali. Vyšlo to a letos už je to 17 let, co tady učím.

Proč učíte zrovna dějepis, občanskou výchovu a výtvarnou výchovu?

O dějepise jsem již mluvila, výtvarná výchova mě vždycky bavila a občanku moc neučím. Poslední dobou se mně

hodně líbí učit multikulturní výchovu. Mám ráda předměty, které kromě vědomostí formují žáky v postojích, aby byli slušnými lidmi. Prostě – když nebudete znát prvky z periodické soustavy nebo si nebudete pamatovat, kdy byla bitva na Bílé hoře, nic převratného se nestane a můžete být lidmi, kterých si ostatní váží. Pokud ale sklouznete k rasismu, antisemitismu, neonacismu nebo xenofobii, společnost vás právem odsoudí, protože to jsou postoje, které jsou nebezpečné a nemají mezi slušnými lidmi místo. A my přece chceme žít ve slušné společnosti, že?

Které období našich dějin máte nejraději?

Já tu otázku trochu pootočím. Kdybyste se zeptali, do které doby bych se chtěla podívat, tak by to byla gotika nebo renesance. Ale pokud by otázka zněla, ve které době bych chtěla žít, bylo by to určitě období naší první republiky. To byla solidní doba, která měla svá jasná pravidla a většina lidí je dodržovala. A nejsem ovlivněná právě běžícím seriálem ČT.

Která událost z dějin podle Vás nejvíce ovlivnila české a světové dějiny?

To je teda hodně těžká otázka. Podle toho, jak hluboko do minulosti chcete jít. Tak třeba obě světové války.

Kdybyste se mohla vrátit v čase, s kým byste se chtěla setkat a proč?

Možná s Karlem IV. Zeptala bych se ho, jestli mu není smutno, když to tady teď všechno vidí.

Dozvěděli jsme se, že umíte italsky. Kdy a proč jste se začala italsky učit?

Často do Itálie jezdím a mám tam hodně přátel. Tak jsem prostě s nimi chtěla mluvit jejich jazykem. S italským jsem začala asi před dvanácti lety, teď už nechodím do jazykovky, ale snažím se italsky pořád udržovat. Třeba když doma něco dělám, v duchu si říkám, jak bych tu činnost popsala italsky.

Jste spokojená na naší škole?

Největším životním luxusem, který si člověk může dopřát, je, že může dělat práci, která ho baví. Já si ten luxus dopřávám na naší škole.

Kdybyste mohla něco na naší škole změnit, co by to bylo?

Větší respekt učitelů k předmětům. Nevím, jestli chápete, jak to myslím.

Kdybych mohla, napravila bych nejčastější omyl většiny učitelů, kterým je domněnka, že jejich předměty jsou nejdůležitější a ty ostatní jsou méně důležité. A pak bych také chtěla, aby žáci pochopili, že vzdělání a postoje, které ve škole získají, jsou pro jejich život důležité.

Co byste vzkázala vašim devátákům?

Že štěstí je nejen to, když objímáme někoho, koho milujeme, ale také uznání lidí okolo, že naše existence na světě je užitečná a prospěšná.

Děkujeme za
rozhovor.

Jan Švestka a Jakub Vašulín, 9.tř.

Foto: Vlasta Sokolová, www.denik.cz

ROZHOVOR S HERCEM MARTINEM HAVELKOU

V době adventu navštívil jednu z akcí naší školy herec Martin Havelka. Hraje především v divadle, ale objevil se i v některých filmech a seriálech, např. v Četnických humoreskách.

V rámci projektu Česko čte dětem přečetl našim žákům i jejich rodičům vánoční pohádku. Je možné, že u nás nebyl naposled, neboť jeho dcera Ema k nám chodí do 6.B. Nečekali jsme, až přijde na třídní schůzky, a rychle jsme ho vyzpovídali. Do minulého čísla se nám však rozhovor nepodařilo zařadit, a tak vám ho nabízíme k přečtení nyní.

Ještě jsme se nestačili na nic zeptat a pan Havelka se příjemným hlasem sám rozhovořil:

Víte, většinou rozhovory neposkytuji, protože se bojím, aby se čtenáři nedozvěděli, že jsem hloupej. Ale že je to pro školu a já jsem ve svém vzdělání ustrnul na nějakých 15 letech a potom už jsem se nestačil dovzdělat, udělám výjimku, jelikož si myslím, že školáci mi budou rozumět.

Co Vás přivedlo k herectví, chtěl jste být hercem už v dětství?

No, asi to vzniklo už ve škole, vždycky když se chtěli spolužáci zachránit v hodině, tak poslali k tabuli mě a tím většinou hodina končila, protože jsem se obětoval za kolektiv a třeba jsem snědl křidu, aby nebylo čím psát na tabuli, a oni potom říkali: „To je takový komediant!“ Přesto jsem začal dělat úplně něco jiného, dělal jsem hotelovou školu v Karlových Varech. Moje maminka dělala v divadle a jednou tam přijel režisér z Brna a zeptal se mě, jestli nechci dělat divadlo, a tak jsem utekl v roce 1976 k divadlu. Nastoupil jsem do Divadla na provázku, to existuje dones.

Máte raději práci v divadle, nebo v televizi, či ve filmu?

Práce v divadle, to je takový základ, protože herec bez divadla, to je něco jako bezdomovec. A práce ve filmu nebo v televizi, to už je takový bonus, protože za to jsou i docela slušný peníze, ale protože se mi zdá, že se teďka nic rozumného netočí, tak já jsem s tím přestal. Řekl jsem si, že jsem herec a že nejsem moderátor ani tvůrce reklam, takže čekám na nějaký slušný film.

Ted' bychom se Vás chtěli zeptat na Vaše školní léta. Které předměty jste měl rád a které naopak ne?

No vím, že jsem míval velké problémy s fyzikou. Nedávno se mi ozval profesor Soukup, jestli si na něj ještě vzpomínám. A já si na něj vzpomínám, protože mě zachránilo jenom to, že začal tenkrát chodit s mojí maminkou, jinak bych asi musel opakovat ročník, ale maminka mě zachránila. A moje dcera s tím má taky problémy na této škole, jedničkářka, přitom má ve fyzice 3, 4, 5!

To znamená, že jste se asi moc dobře neučil?

Já jsem se neučil vůbec, celý studium jsem improvizoval. A neučím se dodnes, proto se mnou nikdo nechce zkoušet – jako poslední chodím vždycky s textem v ruce, zatímco ostatní už to znají nazpaměť.

Jaký jste byl žák?

Od 1. do 9. třídy jsem míval dvojky z chování a v 5. třídě jsem nebyl jako jediný z celé školy odměněn pionýrským šátkem.

Psal jste si taháky?

Ještě je mám schovaný. Měl jsem to

všechno tak dobře vychytaný, že jedna paní profesorka, co dochází do našeho divadla, dodneška nechápe, kde jsem je měl schované. Měl jsem všechno přesně vymyšlený, měl jsem sestavu čísel a taháky jsem měl očíslovaný, když jsem potřeboval číslo deset, už jsem ho měl v ruce. Měl jsem ostříží zrak, a tak jsem byl schopen číst z takového malinkého papírku na vzdálenost asi sedmdesáti centimetrů velmi drobný petit. Teď ten zrak nemám, právě jsem si ho tím tenkrát zkazil.

Chodil jste do nějakých kroužků?

Jo, chodil, hrál jsem hokej, to si pamatuju, jak jsem se ráno před školou oblékl do výstroje a šel jsem přes město na stadion, kde jsem si zabruslil, potom jsem zase v tý výstroji běžel domů se převléct a honem do školy. A k tomu jsem dělal i nějaký jiný sporty a chodil do běžných kroužků, například do výtvarného.

Čím jste se nejraději zabýval o přestávkách?

Mlátil smotaným ručníkem spolužáky. Taky jsem za to dostal i poznámku: „Smotaným ručníkem mlátil spolužáky, Tesařík držel dveře.“

Ovlivnil Vás nějaký učitel nebo učitelka?

Jeden, to byl profesor Jand'ourek, toho si pamatuju, protože ten mě přesvědčil o tom, že učitelé sadisti existují, ten byl schopen vždycky nějakého provinilce, ale to bylo snad i jen za to, že nadrobil na chodbě nebo co, zvednout za frýzu (kotletu) deset centimetrů nad zemí a takto ho držet

deset vteřin. Au. Na toho si vzpomínám, profesor Jand'ourek, Sad'ourek jsme mu říkali.

A co první láska? Potkala Vás už na základní škole?

Na první lásku se mě nedávno zeptala moje dcera, která je teď v tom věku, kdy se člověk zamilovává. To byla Marcela Melicharová v pátý třídě. Chtěl jsem jí koupit prstýnek, a tak jsem dal do sběru mamčinu sbírku docela vzácných časopisů Nový domov, nebo tak nějak se to jmenovalo, byla to nějaká vzácná edice... Dostal jsem za to 34 korun, 2 korunky jsem přidal a tenkrát byl za 36 korun docela slušný stříbrný prstýnek, tak jsem ho Marcele koupil. Nedávno se mi ozvala, že prý máme sraz. Já tam ale nemohl jít, protože jsem zrovna hrál.

Kterou z českých (slovenských) hereček považujete za nejkrásnější?

Tu – no, jak se jmenuje..., co vypila pivo na ex a jak měla ty krásný vlasy, teď jsem se s ní nedávno potkal v Paříži, jo – Vašáryovou. Krásná ženská, i teďka... starší dáma už to je.

Magda Vašáryová jako paní sládková ve filmu Postřižiny

Kterou svoji roli máte nejraději?

Tak tu už nemám, tu mi teďka vzali. Měl jsem rád roli v komedii Sluha dvou pánů, protože tam jsem si i zacvičil, bylo to veselé, ale z provozních důvodů se to už hrát nedá. A pak jednu ve hře, co byla stažena, protože lidi se chtějí bavit, nechtějí nic vážného, to byla role ve hře Mefisto. Je to o kariérismu – velice aktuální hra, nedávno jsme s tím byli v Bruselu hrát pro poslance. Tam to sedlo, to je město kariéristů.

Jak se Vám líbí dnešní předvánoční akce?

Příjemné, pěkné, kultivované. Asi to má paní ředitelka pod kontrolou. Všem bylo krásně rozumět, ozvučení vám dobře fungovalo. Už jsem byl na podobné merendě, bylo to sice dojemné, ale tam jim nebylo rozumět a potom zhasla světla a vypnul se zvuk. Moc to tam nefungovalo, u vás to fungovalo.

Bára: Minulý týden jsem byla v divadle na přestavení Jezinky a bezinky, vy jste tam hrál, že?

To je takový lehký, veselý představení, že? Nenáročný. Hrál jsem hlavní mužskou roli. Jak se ti to líbilo? Bylo to myslím dlouhé, ne? Někdy se zadaří a nasmějeme se i my. Je jasné, že při představení musí být věci domluvené, přesto mám rád, když něčím kolegu nebo kolegyni překvapím tak, že třeba není schopen – schopna solidně hrát dál. Onehdy jsem kolegyni, co v tom hraje moji partnerku Evelin, vykolejil tak, že z toho nemohla ani mluvit a musela odejít.

Co byste vzkázal dnešním dětem a mládeži?

Jenom bych chtěl, aby naše děti netrpěly za omyly svých rodičů. Je to zvláštní věta, ale zkuste si to několikrát říct, potom asi pochopíte.

Děkujeme za rozhovor.

*Jan Švestka, Barbora Chmelová
a Jakub Chmel, 9.tř.*

*Foto: Jakub Vašulín, 9.tř,
www.programy.prava.sk*

ROZHOVOR S TISKOVÝM MLUVČÍM HASIČŮ JMK

Na podzim se někteří žáci naší školy zúčastnili jako figuranti taktického cviční záchranných složek v podniku Čepro a tehdy mě napadlo požádat o rozhovor pana Jaroslava Mikošku, mluvčího Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, který se akce také zúčastnil. Doufám, že se vám rozhovor o náročné práci hasičů bude líbit a že se dozvíte i něco užitečného.

Jakub Vašulín, 9.A

Jak dlouho jste hasičem?

K HZS Jihomoravského kraje jsem nastoupil v roce 2005.

Jak jste se dostal k tomuto povolání? Chodil jste jako kluk do hasiče?

Jako kluk jsem k hasičině žádný zvláštní vztah neměl. Faktem je, že dědeček je činovníkem ve sboru dobrovolných hasičů na severní Moravě, takže možná to tam v genech bylo. Přiznávám, že ani nevím, jak jsem se k hasičině dostal. Začínal jsem u dobrovolných hasičů v Brně Husovicích někdy kolem roku 2004 a jsem tam dodnes. Tam jsem zjistil, že mě to baví a že je to práce, která má smysl a za kterou se nemusím stydět.

Jaké je to být hasičem? Je to víc náročné na fyziku, nebo na psychiku?

Pro mě je povolání hasiče víc než jen práce. A má to tak spousta hasičů. Důkazem je, že se ještě ve svém volnu věnují práci u dobrovolných hasičů. Dá se říct, že je to životní styl. Asi někde hluboko zakořeněná potřeba být užitečný a pomáhat. Práce hasiče je

náročná jak fyzicky, tak psychicky. Vidíte spoustu věcí, o kterých ostatní jen čtou nebo je vidí v televizi. Doma pak musíte přepnout do běžného světa, pro který jsou tyto mezní situace neobvyklé. Pro hasiče je to po letech součástí života. Po fyzické stránce jsou velmi náročné především zásahy s použitím dýchacích přístrojů v teplých dnech. O práci hasičů by se dalo vykládat spoustu hodin.

Bojíte se nějakého konkrétního typu zásahu víc než jiných?

Od 1.ledna 2013 jsem přešel z výjezdu na pozici tiskového mluvčího. Už tedy nezasahuji v první linii, ale pozoruji zásahy s odstupem. Fotím je, natáčím a médiím pak poskytuji skutečné příběhy hasičů. Když jsem byl na výjezdu, neměl jsem konkrétní typ zásahu, který by ve mně vzbuzoval větší obavy než nějaký jiný.

Šlo Vám při zásahu někdy o život?

Asi ano. Jednou jsem strhával v budově zasažené požárem strop a ten se uvolnil víc, než jsem čekal, a ve vteřině byl oheň v celé místnosti. Musel jsem vyskočit oknem ven. Naštěstí to bylo v přízemí. Ale je to velmi živá vzpomínka i dnes.

Zachránil jste někdy někomu nejen majetek, ale i život?

Hasičina je týmová práce. Není to jako v amerických filmech, kdy hrdina hasič vynese na rukou polomrtvé dítě z hořícího domu. Společným úsilím jsme s kolegy pomohli mnoha lidem. Ať už při otvírání bytů, u dopravních nehod nebo při požárech.

Stává se hasičům často, že musí vyhlásit ten nejvyšší, tedy 3. stupeň požárního poplachu?

Příliš často se to nestává. V roce 2013 to bylo pouze pětkrát.

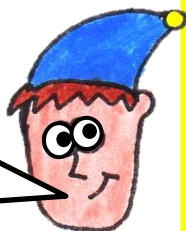
Když střelický občan uslyší sirénu – všeobecnou výstrahu v podobě 140 sekundového kolísavého tónu, co má vlastně dělat?

Při ohrožení, o kterém budete vyrozuměni prostřednictvím sirén, zprávou v rozhlase, televizi apod., dodržujte následující zásady:

- *respektujte a poslouchejte pokyny a nařízení složek integrovaného záchranného systému, orgánů státní správy a samosprávy*
- *nepodceňujte vzniklou situaci*
- *nerozšiřujte poplašné a neověřené zprávy*
- *pomáhejte sousedům, zejména starým, nemocným a nemohoucím lidem*
- *netelefonujte zbytečně*
- *připravte se k opuštění bytu nebo domu*
- *když zazní varovný signál, okamžitě se ukryjte, zavřete dveře a okna, zapněte rádio nebo televizi a řiďte se vydanými pokyny.*

Podrobnosti najdete na stránkách www.firebrno.cz/vase-cesty-k-bezpeci/kdyz-zazni-sireny.

Tak, teď už víte,
co dělat, tak se
podle toho řiďte!

Přejdeme k taktickému cvičení, které proběhlo ve Střelicích – myslíte, že by ve střelickém Čepu mohlo dojít k nějaké opravdu závažné situaci?

To je spíš otázka na zástupce uvedené společnosti. My jsme tam byli proto, abychom se připravili i na ty nejkrajnější varianty. Nesmíme být ničím zaskočeni. A myslím si, že jsme připraveni dobře.

Naše škola je ve Střelicích evakuačním střediskem, domníváte se, že se sem vejdou všichni obyvatelé Střelic?

Když by bylo potřeba někam evakuovat obyvatele Střelic, je základní škola pomyslnou nástupní stanicí, ze které se pak obyvatelé dostanou do příjmových středisek v jiných obcích nebo městech. Počet obyvatel mířících do školy bude malý, protože převážná část střelických občanů odjede svými auty pryč.

Pomáhají taktická cvičení hasičům při práci u skutečných zásahů?

Hasiči rozlišují dva druhy cvičení – taktická a prověřovací. Taktická se plánují dlouho dopředu. Vymyslí se téma, varianta řešení a pak se sleduje v praxi, jestli jsou zvolené postupy v pořádku a kde je co zlepšovat.

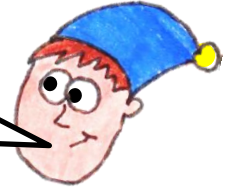
Při prověřovacím cvičení hasiči dopředu neví, že bude, jedou k jakoby skutečné události. Oba typy cvičení přinášejí hasičům mnoho důležitých poznatků, a to jak pro prevenci, tak také pro hasiče na výjezdu.

Byla akce ve Střelicích zvládnuta bez potíží?

Taktická cvičení se pravidelně dělají pro přípravu hasičů na náročné zásahy. Při tomto nácviku postupů se

hledají nedostatky, aby se jim při skutečném zásahu hasiči vyhnuli. Můžeme to zhodnotit tak, že vše bylo zvládnuto bez výrazných komplikací.

Děkujeme za
rozhovor.

Jakub Vašulín, 9.tř.

Foto: www.ceskatelevize.cz, www.firebrno.cz

ROZHOVOR S VIKY KALOVSKOU ANEŽ TALENTY MEZI NÁMI

**Viktorie Kalovská, 6.A,
v lavici nenápadná dívka, mimo školu
nápadně nadějná sportovkyně.**

Napjatě jsme letos sledovali olympiádu v Soči a přitom možná nemáme ani tušení, že i na naší škole se najde pár nadějných sportovců. Chceme vám tedy některé představit.

Letos v zimě se konala 6. zimní olympiáda dětí a mládeže ČR. Na Českomoravské vysočině soutěžilo v zimních sportech na 1000 dětí ze všech krajů v několika disciplínách. Žákyně naší 6.A Viktorie Kalovská reprezentovala Jihomoravský kraj v běhu na lyžích a ve svých disciplínách obsadila hezké 8. a 9. místo.

Viky je členkou brněnského oddílu běžeckého lyžování SKOL Brno, který dokazuje, že se i na jižní Moravě dají provozovat „severské“ disciplíny.

Jak dlouho se věnuješ sportu?

Už je to hodně dlouho, takže odmala.

Proč zrovna atletika a běžecké lyžování?

K běžeckému lyžování mě přivedl táta, atletika mě baví a jde mi.

Jsou tyto sporty náročné na peníze? Co stojí nejvíc?

Na tuto otázku těžko odpovím, protože většinu věcí platí rodiče, ale nejdražší jsou pobyty na soutěžích nebo na soustředěních.

Tréninky máš třikrát týdně, k tomu ještě závody. Jak stíháš školu?

Celkem normálně. Když jedu v autě na trénink a z tréninku. No a potom se snažím učit po večerech.

A co tvoje sestra, je taky sportovně nadaná?

Ano, ta je také sportovně nadaná. Kromě běžeckého lyžování dělá ještě karate.

Byli tvoji rodiče také úspěšní ve sportu? V jakém?

Tatka dělal běžecké lyžování, kterému se věnuje doteď, mamka dělala sportovní gymnastiku a oba byli vášniví horolezci.

Jakého jsi dosáhla v běžeckém lyžování nejlepšího umístění?

Zatím asi na Olympijských hrách dětí a mládeže 8. a 9. místo.

Jak trénuje lyžař v létě?

Jezdíváme v Novém Městě na Moravě na kolečkových lyžích a k tomu běhám.

V jakých disciplínách jsi na olympiádě dětí a mládeže závodila?

V bruslení na lyžích a v klasickém běžeckém lyžování.

Která ti šla lépe?

Klasické lyžování.

Jaké máš plány do budoucna?

Chci se dostat na příští Olympijské hry dětí a mládeže, které se budou konat za dva roky.

Oblíbená barva: tyrkysová

Oblíbené zvíře: pes

Oblíbené jídlo: čokoláda

Oblíbený film: Wasabi

Oblíbená píseň: Love me again

Oblíbená skupina: Onerepublic

Oblíbený předmět: angličtina

Oblíbený učitel/učitelka: pan učitel Holešovský, paní učitelka Zatloukalová

Děkujeme za rozhovor.

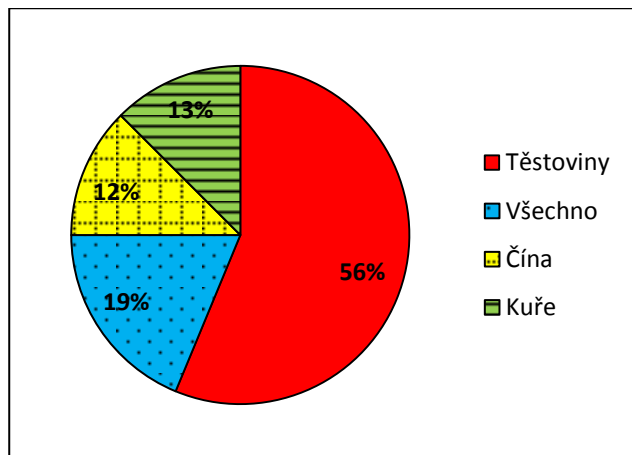

Jakub Vašulín, 9.tř.

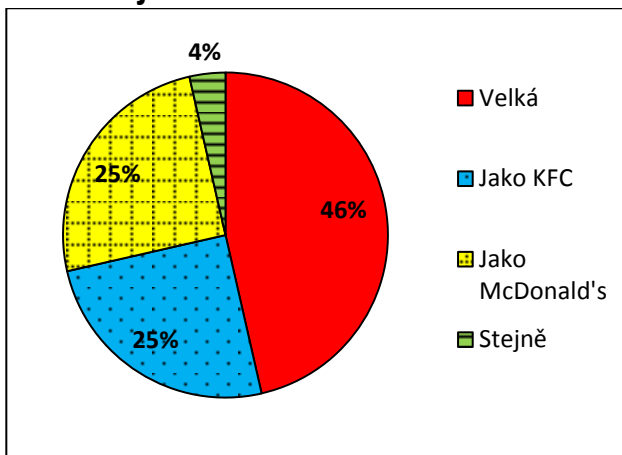
Foto: www.zsms.streliceubrna.cz

ANKETA O ŠKOLNÍ JÍDELNĚ

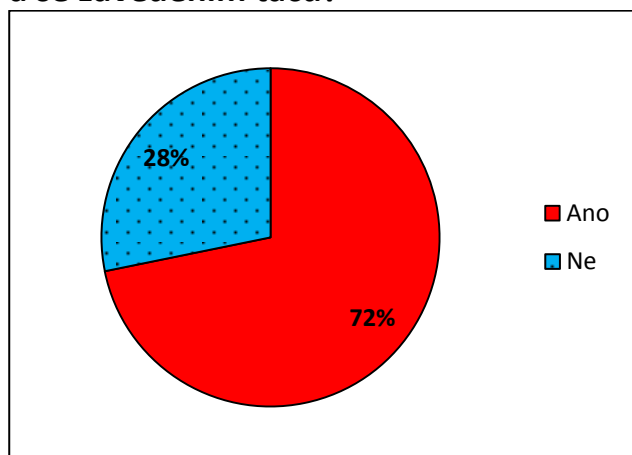
Které z jídel ti ve školní jídelně nejvíc chutná?

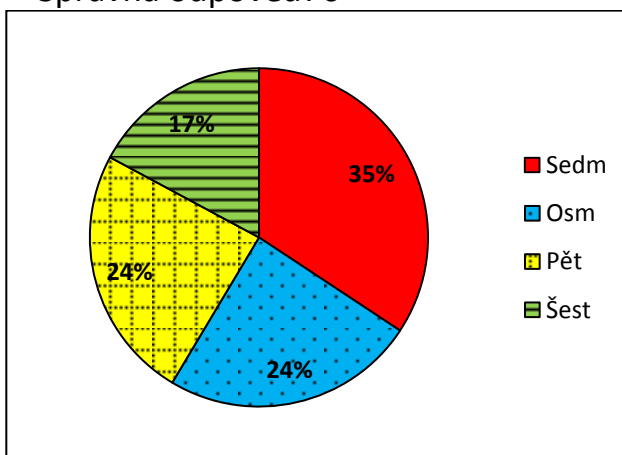
Jak by měla podle tebe vypadat školní jídelna?

Jsi spokojen/a se změnami v jídelně a se zavedením táců?

Kolik paní kuchařek nám vaří?
Správná odpověď: 6

ANO – Proč?

Nemusím chodit pro polívku a hlavní jídlo zvlášť – 16x
Nemusím stát tak velkou frontu – 12x

NE – Proč

Je to těžké pro prvňáčky – 11x

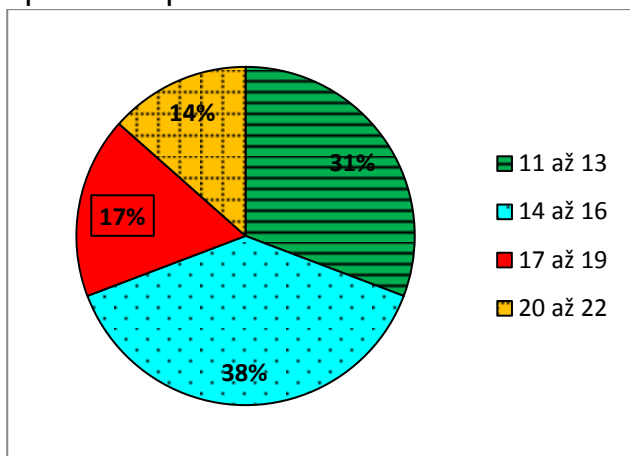

Kristýna Havlíčková a Nikola Bartoňková, 5.B
Foto: Vlasta Sokolová

ZNÁTE SVOJI ŠKOLU? II

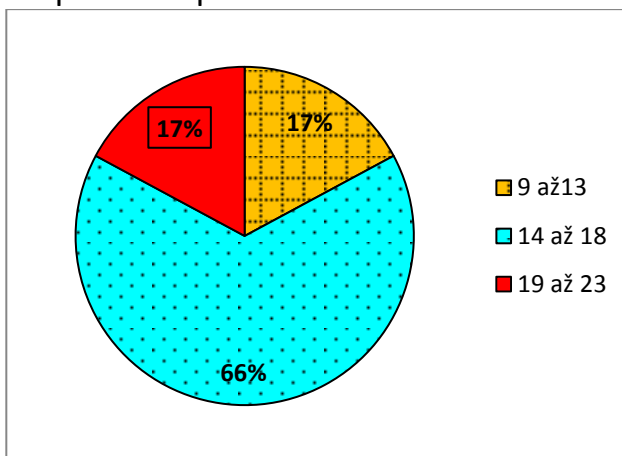
Kolik je šaten v suterénu?

Správně – přesná trefa 18 – 6x

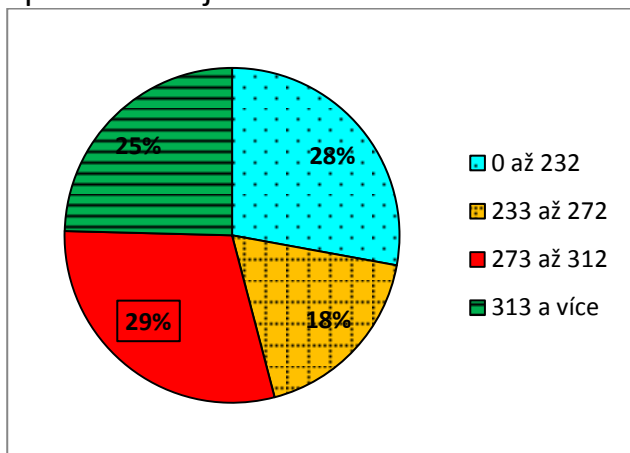
Kolik je u nás celkem učitelů?

Správně – přesná trefa 21 – 1x

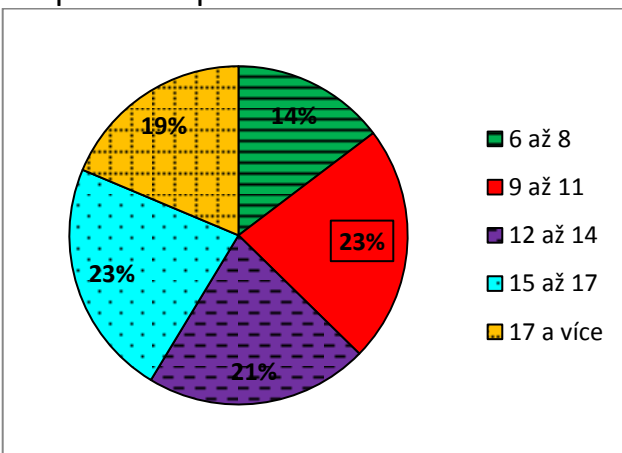
Kolik je žáků na celé základní škole?

Správně – nejbližší trefa 290 – 8x

Kolik schodů je od vchodu do přízemí?

Správně – přesná trefa 10 – 17x

A největší „seky vedle“? Prý je v naší škole 120 žáků! Nebo naopak 400! A od vchodu do přízemí vyjdeme 30 schodů!

Kolik učitelů letos učí na 2. stupni?

Dějepis: 1 - 6x , 2 - 25x , 3 - 34x

Matematiku: 2 - 3x , 3 - 37x , 4 - 14x , 5 - 3x , 6 - 1x

Český jazyk: 1 - 2x , 2 - 7x , 3 - 33x , 4 - 17x

Přírodopis: 1 - 34x , 2 - 20x

Zeměpis: 1 - 5x , 3 - 10x , 2 - 36x

Správně

3

4

3

1

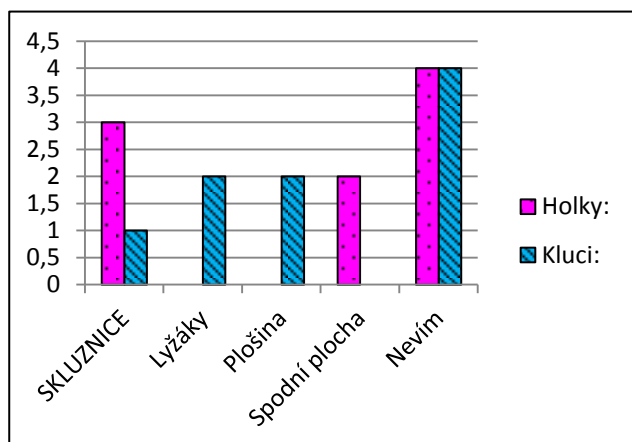
2

*Otázku o okenních tabulích ve vstupu jsme nevyhodnotili, protože hodně dotazovaných ji špatně pochopilo. Tak že by příště?

Jan Švestka, 9.tř.

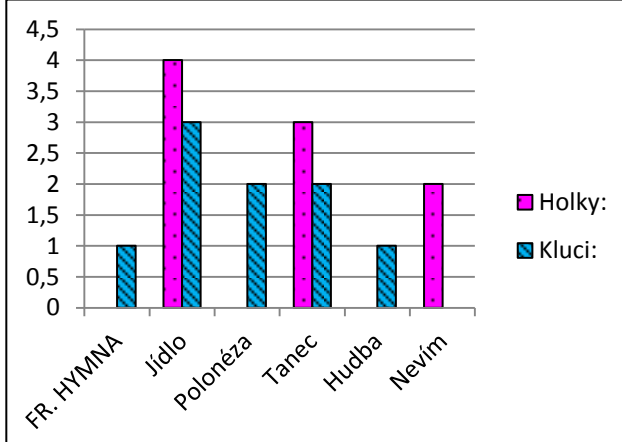
HOLKY VERSUS KLUCI

Jak říkáme spodní ploše lyží?

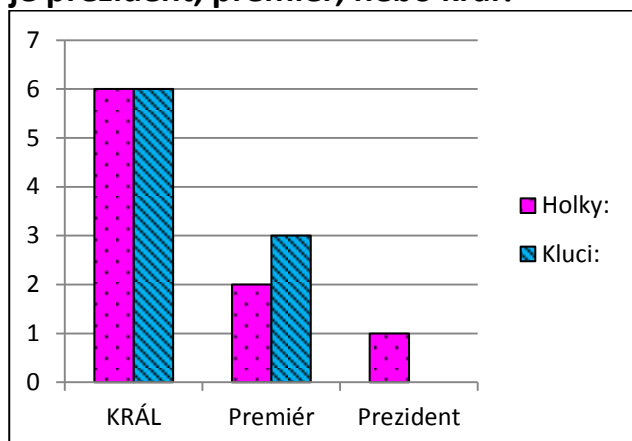
Spr. odpověď: skluznice

Co je to Marseillaisa (marsejéza)?

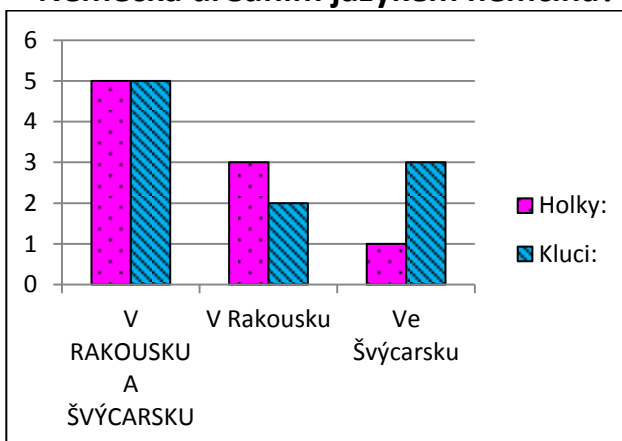
Spr. odpověď: francouzská hymna

Nejvyšším představitelem Španělska je prezident, premiér, nebo král?

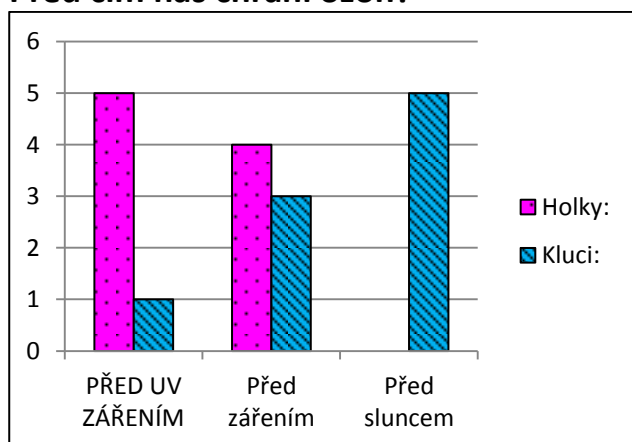
Spr. odpověď: král

Ve kterých státech je kromě Německa úředním jazykem němčina?

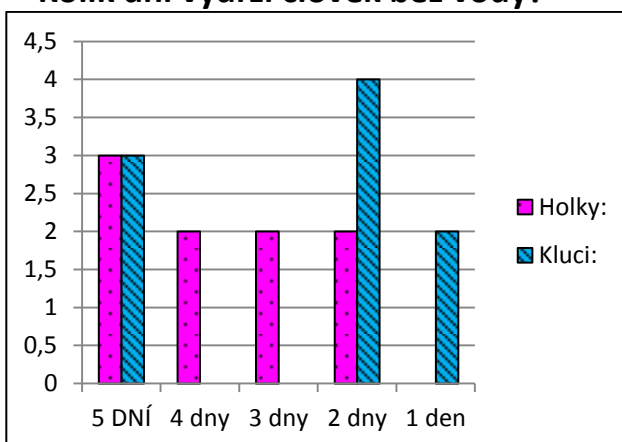
Spr. odpověď: V Rakousku a Švýcarsku

Před čím nás chrání ozon?

Spr. odpověď: před UV zářením

Kolik dní vydrží člověk bez vody?

Spr. odpověď: přibližně 5 dní

Zpovídáno: 9 holek a 9 kluků. Zvítězily holky a vedou 2:1.

Jakub Chmel, 9.tř.

RUDOLF II.

Guten Tag, Leser ich ... Promiňte vy jste Češi..., tak tedy dobrý den, jsem císař Rudolf II. Habsburský. Narodil jsem se 18. 7. 1552 ve Vídni. Od svých 12 let jsem byl vychováván ve Španělsku.

Domů, do Vídně, jsem se vrátil roku 1571 a rok nato, tedy roku 1572, se můj otec postaral o to, abych se stal jako dvacetiletý uherským králem. Další korunovace jsem se dočkal roku 1575, to jsem se stal i vaším králem, tedy českým králem, a téhož roku mě korunovali římským králem. Po smrti svého otce roku 1576 jsem se stal i římským císařem.

Roku 1578 jsem však vážně onemocněl a s vládou mi pomáhali dva rádcové. Po uzdravení jsem už lidem kolem sebe moc nevěřil (můžou za to právě ti dva rádcové, kteří mi tajili některé informace), a tak jsem se v roce 1583 přesunul do města, které

jsem si zamiloval – do Prahy. Tady jsem se věnoval své velké vášni – sběratelství a shromáždil jsem velkou sbírku krásných věcí. Také jsem do Prahy pozval spoustu alchymistů, astronomů, astrologů, mágů, umělců a vědců. Hlavním městem celé říše se stala Praha.

Svou vládu jsem skončil roku 1611 tím, že jsem odstoupil ve prospěch svého bratra Matyáše Habsburského. Když jsem v dalším roce v Praze zemřel, byl jsem zde i pochován.

Ještě pár informací na závěr:

- Má dynastie (rod): Habsburkové
- Můj otec: Maxmilián II.
- Má matka: Marie Španělská (proto jsem byl vychováván ve Španělsku)
- Vládl jsem v letech 1576-1611
- Už roku 1575 jsem byl korunován českým králem
- Říkali mi Jeho císařská milost (pěkné, nemyslíte?)
- Můj nástupce: můj „milovaný“ bratr Matyáš Habsburský
- Mé motto: v originále „Fulget caesaris astrum“ (česky „Nechť září císařova hvězda“)
- Zemřel jsem ve věku 59 let 20. ledna 1612 v Praze
- Místo posledního odpočinku: katedrála sv. Víta

No tak sbohem neboli Auf
Wiedersehen!

Vít Švestka

Zdroj: www.wikipedia.cz

Obrázek: simonak.eu

OSTROV PANENEK

Zní to jako z hororového filmu – ostrov plující po řece v Mexiku, tichý a opuštěný, na korunách stromů se houpají rozbité a poničené panenky. Jenže tento ostrov je skutečný! Varování pro citlivé: pokud máte z panenek hrůzu, radši nečtěte dál!

Na zcela liduprázdný ostrov se nastěhoval Julian Santana Barera. Tento opuštěný muž tvrdil, že tam slyší hlas holčičky, která se kdysi u ostrova utopila. A aby nebyla duše holčičky smutná, začal z řeky lovit rozmáčené a poničené panenky, které přinesl proud, a věšet je na stromy. Jednak proto, aby si s nimi holčička mohla hrát, jednak proto, aby odháněly zlé duchy (u mě v pokoji by mi zřejmě pouze naháněly příšerný strach a přivolávaly zlé sny).

Kanál řeky se stal památkou UNESCO. Na ostrov panenek přijíždějí první turisté a kupují zeleninu a ovoce, které tam poustevník pěstuje. (No nevím, já radši zajdu do Tesca, když chci mrkev). Nechce od nich za zboží peníze, jen další a další panenky. Pak jsou jich již stovky, tisíce... A zvěst o ostrovu panenek se šíří.

Příběh vrcholí ve chvíli, když se na ostrov přistěhuje Julianův synovec Antonio, aby mu pomáhal. Jednoho dne, když spolu rybaří, vypráví mu starý Julian o mořských pannách, které ho volají z vody. Když se Antonio na chvíli vzdálí, najde pak starce utopeného v řece.

A tak se mýtus o divném ostrově šíří dál a dnes je toto husí kůži nahánějící místo navštěvováno bezpočtem návštěvníků, kteří tvrdí, že někdy na ostrově slyší šepot a že se panenky samy od sebe pohybují, naklánějí hlavičky a pohybují zbylými končetinami.

Jenže skeptici to vidí jinak – Julian mohl být pouze duševně vyšinutý z osamělosti, a to vedlo k jeho tragickému konci. A návštěvníci mohou být pouze ovlivněni médii a podivné pohyby panenek může způsobovat vítr. Strach má velké oči, jak se říká.

Ale kde je pravda? Kdo ví. Jedno je ale jisté: ostrov panenek nenažene husí kůži jen málokomu.

Kristýna Dostálová, 9.tř.

Zdroj: www.paranormal.komis-site.eu

www.spirit.cz, www.tripio.cz

Obrázek: Kamila Antošová, 8.B

POČÍTAČOVÉ HRY

4 STORY

Minimální požadavky:

- Operační systém Windows 2000/XP/Vista
- CPU Pentium4 1.6GHz
- RAM 1GB
- Grafická karta GeForce FX5700 128Mb
- DirectX Version, DirectX 9.0c
- Paměť harddisku 2 GB nebo více

Hra je určena hráčům od 12 let a je velmi dobrá. Vyberete svou stranu a vrhnete se spolu s bezpočtem dalších hráčů do prudkých bitev o důležité pevnosti a zabijíte nebezpečné nestvůry. Můžete si vybírat z nabídky různé postavy (např. lukostřelec, kouzelník) a každá má jinou schopnost (lukostřelci zvládají útoky na dálku). Za splnění úkolů získáváte užitečné věci, některé úkoly jsou však někdy až zbytečně moc zdlouhavé. Někdy můžete úkol odmítnout a vybrat si jiný. Pokud jste blázen do tohoto typu her, tak si ji určitě užijete.

Co se nám líbí? Je to rychlá hra, můžete si vybírat z více postav a kdykoli ji můžete ukončit.

Co se nám nelíbí? Délka některých úkolů.

THE SETTLERS

Minimální požadavky:

- Adobe Flash Player a připojení k Internetu

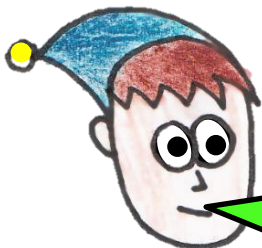
Hra The settlers se odehrává ve středověku – tvoříte své království, stavíte budovy a bojujete proti loupeživým kmenům. Hra je určena pro hráče starší 10 let a nestahuje se na počítač. Jestli si ji chcete zahrát, tak se musíte zaregistrovat. Je docela rychlá a můžete si ji ještě urychlit. Celá se hraje česky a je bezplatná. Úkoly jsou srozumitelné a krátké, grafika je také dobrá. Můžete se spřátelit s ostatními hráči a potom si je přidat do cechu.

Co se nám líbí? Přehledná hra, celkem rychlá, a když máte nový úkol, tak vás to hned informuje.

Co se nám nelíbí? Úkoly jsou nepřehledné a stavění nových budov někdy pomalé.

Vítězslav Jurkovič, 6.B a Ondřej Chytrý, 5.B
Zdroj: www.sites.google.cz a www.cs-cz.facebook.com

DOPIS PRO ROBINSONA CRUSOA

Milý Robinsone,

jmenuji se Michal Antoš a je mi 11 let a chodím do páté třídy. Bydlím ve vesnici, která se jmenuje Střelice a nachází se v Evropě. Ve škole čteme o Tobě knížku. Moc se mi líbí, jak si dokážeš obstarat jídlo nebo si vyrobit různé věci, např. torbu na ovoce, krb a komín, misky z hlíny nebo boty ze stromové kůry. Zajímalo by mě, jak chutná to Tvoje kozí mléko a sýr. Doufám, že Tě brzo objeví nějaká loď, která Tě odveze domů k rodině do Anglie. Měj se dobře, budu na Tebe myslet.

Michal Antoš

Milý Robinsone,

dozvěděla jsem se, že jsi ztroskotal na pustém ostrově. Musí to být těžké přežívat ze dne na den jen sám se sebou. Už teď jsi můj velký hrdina a moc Tě obdivuji. Jak se Ti bydlí v jeskyni? Udržovat oheň je určitě důležité, abys měl teplo a aby sis mohl upéct maso. Dokonce už máš postavenou udírnu, to budou ale lepší pečínky!

Jsi i farmářem, když chováš kozy,

kteřé ti dávají mléko, a Ty si z něj umíš vyrobit tvaroh a máslo. Už vlastně ani nejsi sám. Máš přece kamaráda papouška Andu, se kterým si můžeš povídat. Přeji Ti hodně síly k zvládnutí života na ostrově. Věřím, že jednoho dne připluje ta správná loď, která Tě odveze zpátky domů.

Denisa Bohdálková

Milý Robinsone,

jsi na ostrově už jeden rok a zvládl jsi toho moc. Přišel jsi na to, jak vyrobit tvaroh, máslo a sýr. Chytil jsi kozu, která má kůzlátka a postavil jsi pro ně ohradu.

Abys mohl udit maso, udělal sis udírnu. Jsi moc šikovný a schopný člověk. Jsem zvědavá, jestli se Ti tu povede stejně tak dobře jako doteď. Abych Ti pomohla, posílám Ti nový nůž. Třeba se ti bude hodit. Doufám, že Ti můj dopis udělá aspoň trochu radost. Přeji Ti hodně štěstí a ať se co nejdříve vrátíš ke své rodině do své vlasti.

Gabriela Bartoňková

Ahoj Robinsone,

jmenuji se Katka, je mi 10 let a chodím do 5.B. V hodinách českého jazyka čteme o Tobě. Víím, že jsi na tom ostrově jeden rok, tak to jsi hodně statečný. Já bych to moc dlouho nezvládla. Měl bys pořádně vyhlížet tu loď, na kterou tak strašně čekáš. Nezapomeň udržovat svůj oheň. Jez hodně ovoce a hodně pij. Můžeš také zkusit udělat v chlévě pro kozy nějaké korýtko. To je ode mě asi tak vše a držím Ti palce, ať se z toho ostrova brzo dostaneš. Loučí se s Tebou

Kateřina Pechová

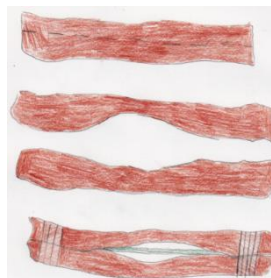
Ahoj Robinsone!

Obdivuji Tvou pracovitost, vytrvalost a odvahu. Kdybych ztroskotal jako Ty, hned bych začal panikařit. V jedné knize jsem četl, že si děti, které taky ztroskotaly, udělaly stožáry a daly je na místa, o kterých si myslely, že by kolem nich mohla plout loď. Na stožáry pověsily vlajky, ale

myslím, že by stačila i kůže z kozy nebo něco podobného. Měl bys větší naději, že Tě najde loď. Ještě mě napadá, že by sis mohl udělat vábničku na zvěř.

Nejlepší vábničky jsou z lískového keře, když ho nenajdeš, půjde to i z něčeho jiného.

Jak na to? Vezmeš lískovou větvičku dlouhou asi 20-25 cm a tlustou 2-4 cm a podélně ji rozřízneš. Vložíš list ostré trávy přes žlábek a přiložíš půlky zpátky k sobě. Oba konce větvičky obvaž provazem. Fouká se do žlábků. Vábnička přitahuje zvířata, co s nimi uděláš, to už je na Tobě. Postup výroby jsem Ti i nakreslil, protože se špatně vysvětluje. Hodně zdaru,

Jakub Perna

Obrázky:
Michal Antoř
a Jakub Perna

MOŽNÁ SE VÁM UŽ TAKÉ STALO, ŽE ...II

Možná se vám už také stalo, že se váš sen stal skutečností. Od onoho okamžiku, kdy se mi to přihodilo, uplynula již řádka let, ale v mé paměti tento den zůstane navždy. Bylo to právě na Den matek. Probudil mě zpěv ptáků, který mi spolu s vůní jarního deště zalétl otevřeným oknem

do pokoje. Chvíli mi trvalo, než jsem otevřela oči, přinutilo mě k tomu až slunce, které mi svítilo přímo do tváře a prozářilo celý můj pokoj.

Cítila jsem, že dnešní den bude výjimečný. Nechtělo se mi ještě vstávat, a jelikož jsem byla nemocná, s chutí jsem se zachumlala do peřin a

ponořila se do svých myšlenek. Slunce se schovalo za mraky a venku se zase rozpršelo. Kapky deště, které dopadaly na okno, na mě působily jako ukolébavka.

Zdál se mi sen. Kráčela jsem zachmuřenou ulicí a studený déšť dopadal na má ramena. Spatřila jsem ženu. Její dlouhé havraní vlasy smáčené deštěm splývaly podél těla a její bílé šaty stejně jako její úsměv rozjasňovaly pochmurnou ulici. Vedle ní kráčel malý chlapeček, a drže maminku za ruku, vesele švitořil.

Žena zvedla svého chlapce do náruče a chystala se přejít silnici. V momentě, kdy vstoupila do silnice, se vyřítilo ze zatáčky auto ... Vtom jsem se probudila.

Slovy ani nedokážu popsat, jak jsem se cítila. Doposud jsem žádný takový sen neměla. Bylo již dost pozdě, tak jsem vstala, převlékla se a vydala se na cestu k doktorovi.

Kráčela jsem zachmuřenou ulicí a studený déšť dopadal na má ramena. Spatřila jsem ženu s chlapečkem, které jsem viděla ve snu. Již se chystala přejít silnici, a tak jsem na ni zavolala. Otočila se a zeptala se, co potřebuji. V té chvíli se ze zatáčky vyřítilo auto. Odpověděla jsem, že jim chci jen popřát hezký den. Žena mi věnovala krásný úsměv a spolu s chlapečkem přešla silnici.

Barbora Chmelová, 9.tř.

Možná se vám už také stalo, že jste měli psát slohovou práci a nevěděli jste o čem. Seděli jste s propiskou v ruce a před vámi prázdný papír.

Snažíte se přemýšlet, o čem napsat. O svém domácím mazlíčkovi, o té dovolené v Chorvatsku, jak jste šlápli na ježka, nebo o své kamarádce Aničce, kterou byste nevyměnili za nic na světě? Vy ale své nápady zavrhuje, protože o tom přeci bude psát každý a... přiznejme si to, stejně je to trapné.

Tak tedy sedíte u stolu, hraje si s propiskou, přemýšlíte o svých spolužácích, kteří píšou své pocity na facebooku, zatímco vy píšete, tedy vlastně nepíšete, svoji slohovou práci. Najednou vás něco zaujme. Člověk by si myslel, že je to něco důležitého, nebo aspoň zvláštního, ale ne, je to jen obyčejný květináč. A tak se dostáváte do světa mluvících květináčů a vzpomenete si, jak jste jej jednou shodili, když jste se pokoušeli dělat hvězdy a stojky se svými kamarády. Opět si vzpomenete na své spolužáky, kteří jsou ještě na facebooku a hodiny ubíhají a ubíhají, list je stále prázdný a vy i po několika hodinách stále nevíte, o čem psát. Když toho máte tak akorát plné zuby, rozhodnete se psát o tom prvním, co vás v tu chvíli napadne. Odhodlaně uchopíte tužku a začnete psát. Píšete první řádek, druhý, třetí...

A tady příběh začíná...

Lukáš Dočekal, 9.tř.

Obrázek: Barbora Chmelová, 9.tř.,

CESTA VLAKEM

K večeru jsem nastoupila do hlavního spoje mezi Prahou a Brnem. Vlak byl poloprázdný, a tak jsem zamířila do klidnějšího místečka téměř na konci vlaku. Po pár minutách pravidelného drncání vagónu jsem upadla do vytouženého hebkého spánku, který jsem si po kurzu o exotických jídlech, trvajícím několik hodin, zasloužila.

Zdál se mi sen. Těžko vysvětlovat podrobnosti – moje sny bývají vždycky bez jakéhokoliv řádu a bez logiky. Běhala jsem v něm troskami hořícího města a hledala fialový telefon, který byl velký přinejmenším jako rodinný domek. Ke konci snu mi pro změnu dýchala na záda příšera, která mě vyděsila k smrti.

Právě když mi ta obluda skočila do cesty a chytila mě za paži, plnou silou jsem jí vrazila levou ruku do tváře. Ucítla jsem náraz a s trhnutím se probudila. Chvíli mi trvalo se zorientovat. Ve vlaku byl příšerný chaos. Kolem revizora ležícího na podlaze byl shromážděn hlouček lidí.

Část z nich se smála, část z nich ustaraně vrtěla hlavou, zbytek mu buďto pomáhal vstávat na nohy, nebo mě probodával káravými, vyděšenými či vražednými pohledy.

Zrudla jsem. Ta ruka, která mě ve snu chytila, zřejmě nepatřila příšeře, ale nevinnému revizorovi, který se mě snažil probudit.

Bleskově jsem si posbírala své věci, z kapsy vytáhla platný lístek a zanechala jsem ho na sedadle. Nenápadně a bez povšimnutí jsem se vytratila z vlaku, přestože jsem byla asi tak v půli cesty. Na ten trapas nikdy v životě nezapomenu. A ještě jednu věc vím určitě – už nikdy nebudu spát ve vlaku!

Kristýna Dostálová, 9.tř

Obrázek: Lenka Prokešová, 8.B

MÁLEM ZAPOMENUTÁ POVÍDKA 2

A máme tu další z málem zapomenutých povídek. Jeho autorkou je bývalá redaktorka Školní revue Terezie Novotná a v povídce se dotkla aktuálního bolavého problému dnešní doby. Jakého? Na to si už přijděte sami.

V.Sokolová

V TU CHVÍLI SE MI TO ZDÁLO JAKO DOCELA DOBRÝ NÁPAD

Na kůži se mi pomalu snášejí sněhové vločky. Vidím, jak dopadají na mou prokřehlou ruku, ale necítím je. Nevím proč. Vše je takové rozostřené. Nebe mi připadá jako nikdy nekončící moře, mraky, jako by se změnilly v mořskou pěnu, a sních, jenž mě obklopuje, připomíná spíše hřející měkkou peřinu nežli chladný nepřívětivý příkrov.

Něco mě nutí se usmívat. Mé srdce to ale tak necítí. Právě naopak. Chvíli bije rychle, chvíli pomalu, až mám strach, aby neselhalo.

Tiché pištivé hlásky v mé hlavě mi přikazují: „*Křič! Křič o pomoc!*“ Tuším, že šance, že by mě tu někdo našel polomrtvou, zapadanou sněhem a promrzlou na kost, je téměř mizivá. Přesto se moje hlava nepřestává snažit.

„*Pomoc! Prosim! Je tu někdo? Nenechávejte mě tu samotnou!*“ křičím v duchu. Po tváři mi stékají slzy zoufalství ...

Náhle se mi to nekonečné moře začíná ztrácet před očima. Přímo v uších slyším pomalé údery vlastního srdce. Příliš pomalé. Po chvíli utichají úplně.

Zemřela jsem? Ne. Smrt by byla jiná. Lepší. Viděla bych nebe, peklo, cokoliv jiného než temnotu. Prázdnost, ticho, nic.

Najednou moje oči zasáhlo prudké světlo baterky. Nad hlavou se mi sklání doktor. „*Slečno? Slečno, požila jste nějaké drogy? Haló? Slyšíte mě?*“ říká naléhavě.

RRREEKKKLLLAAMMMAAA!!!

NABÍZÍME SUPERROBOTA!!!

- Hodí se do každé domácnosti!!!
- Uklízí, vaří, pere, chrání a umí i další věci!!!
- Sleva!!! Nyní jen za 500 000 000 Kč!!!

Tento skvělý stroj se jmenuje **ROBOKAZDA**.

Radim Kazda, 7.tř.

„Jenom trochu koksu, to nic nebude,“ chtěla jsem odpovědět, ale moje rty se nepohnuly. „V...v kapse...“ zasípala jsem stěží a hodně potichu. V kapse jsem měla ještě jednu dávku. Moji poslední. Nechtěla jsem, aby mi ji brali, ale co jsem mohla dělat jiného než se jen dívat.

„Kolik jste si toho vzala?“ zeptal se doktor tak naléhavě, až mě to děsilo. Sama jsem si to nepamatovala. Dvě, možná tři dávky? Nevzpomínám si. Oči se mi začaly znovu zavírat.

„Je v bezvědomí!“ zakřičela sestra. Její hlas byl nepřirozený. Ozýval se z obrovské dálky. Mou mysl opět zahalila temnota.

Po chvíli temnotu vystřídal zase další obraz. Neviděla jsem však ani zdravotní sestru, ani doktora. Skláněla se nade mnou známá tvář hezkého kluka, usměvavá a přátelská, která mi byla velice povědomá. Ano, byl to on.

„Ulil jsem se z hodiny. Je to jenom chemie, pojd' taky,“ prosil mě můj tehdy nejlepší kamarád, abych se připojila k němu a k jeho partě. Šla jsem. Proč bych měla odporovat? Konečně bych někam zapadla.

Když jsme přišli na malé tmavé parkoviště, dobře skryté za starou ná-

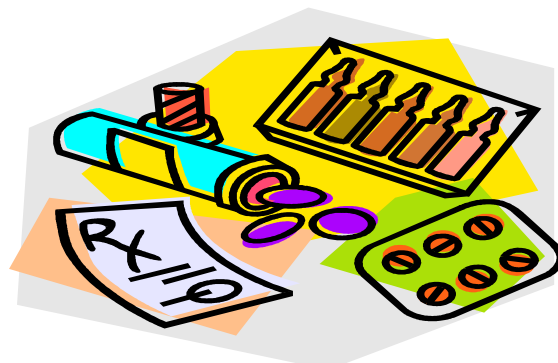
dražní budovou, uviděla jsem skupinu tří kluků a dvou holek. Jeden z nich v ruce držel flašku vodky, druhý popotahoval jointa a jedno z děvčat tahalo z batohu malé pytlíčky s bílým práškem. Nelíbilo se mi tohle prostředí, ale teď už jsem couvnout nemohla. Oni mě mezi sebe okamžitě přijali.

„Jeden joint mi přece neuškodí,“ přesvědčovala jsem sama sebe. Kokain se mi ale zdál už moc. Odmítla jsem.

Za týden se ta samá scéna odehrála znovu. Jen s jedním rozdílem - tentokrát jsem mezi šňupajícími kokain byla i já. Chtěla jsem to zkusit. Musela jsem. Stát bokem, jen na ně koukat ... bylo to trapné.

Zabralo to jen chvíli. Jeden jediný nádech, kterým se mi do těla dostal ten bílý prášek, mi zničil celý život. Způsobil moji závislost a později otravu kokainem. Zničil mě finančně, rodiče se mě zřekli, opustili mě přátelé. Sáhla jsem si na dno, ze kterého se sama neodrazím. Nejhorší na tom je, že zkusit drogu se mi tehdy vážně zdálo jako docela dobrý nápad.

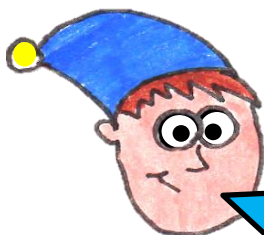
Terezie Novotná, loňská 9.A

Obrázky: Stella Ferencova, 8.B, klipart, www.aktualitv.sk

PERLIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Otvíráme novou rubriku, pro kterou sbíráme různé hlášky, přeřeky, omyly a trapásky, které se urodily na půdě naší školy. Pokud vy sami máte nějakou perličku z vaší třídy a chcete se o ni podělit, napište ji na papír a vhodte ji do schránky u vchodu.

Paní učitelka vysvětluje v hodině matematiky v 8.A, že před neznámými (x , y , ...) se v rovnicích jedničky nikdy nepíše.

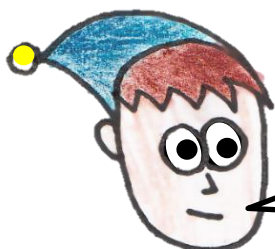
Lucie Svobodová a Michaela Bartoňková, 8.A

Na začátku první hodiny se v 8.B pilně vztyčí jeden nejmenovaný vzorný žák a omlouvá se, že...

Barbora Chmelová, 9.tř.

PERLIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Nebojte se
a zapojte se!

Máte nějaké vtipné hlášky,
situace, či rozhovory z vaší
třídy? Podělte se s námi!

A protože víme, že někteří učitelé jsou nevyčerpatelné
studnice hlášek a bonmotů,

vyhlašujeme zároveň

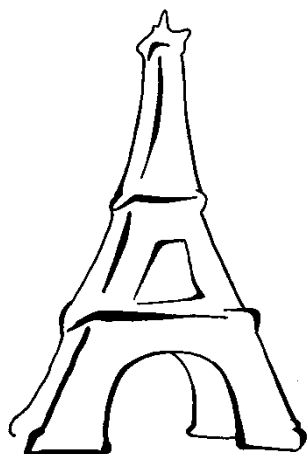
soutěž o nejlepší perličku naší školy

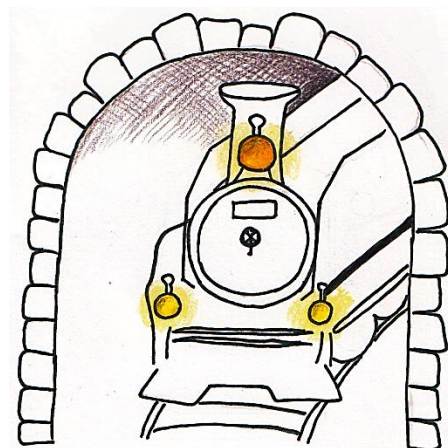
Přispět může každý do nové
schránky umístěné napravo
nad schody u hlavního
vchodu.

Patrik Litschmann, 9.tř.

VLASTIVĚDNÝ KVÍZ

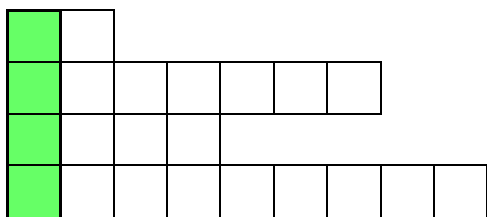

1. Kde leží Eiffelova věž?
  - a) ve Velké Británii
  - b) ve Francii
  - c) v Turecku
  - d)
2. Kde leží starověké divadlo Epidauros?
  - a) v Řecku
  - b) v Itálii
  - c) ve Francii
3. Kde leží město Pisa?
  - a) v Itálii
  - b) v Řecku
  - c) ve Francii
4. Kde leží město Benátky?
  - a) ve Francii
  - b) v Itálii
  - c) v Řecku
5. Kde leží město Moskva?
  - a) v Rusku
  - b) v Turecku
  - c) ve Velké Británii
6. Kde leží město Istanbul?
  - a) v Řecku
  - b) v Rusku
  - c) v Turecku
7. Jaké je největší jezero na světě?
  - a) Kaspické moře
  - b) Ladožské jezero
  - c) Oněžské jezero
8. Jaké je největší jezero v Evropě?
  - a) Kaspické moře
  - b) Ladožské jezero
  - c) Oněžské jezero
9. Jaká je největší nádrž v Česku?
  - a) Lipenská přehrada
  - b) Černé jezero
  - c) Rožmberský rybník
10. Jak se nazývá nejdelší železniční tunel?
  - a) Chotýčanský
  - b) Eurotunel
  - c) Gotthardský

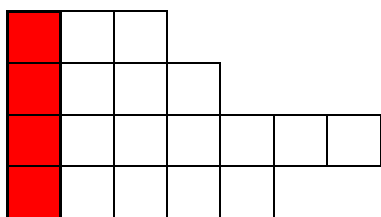

Gabriela Bartoňková
a Klára Svobodová, 5.B
Obrázky: Barbora Chmelová, 9.tř.

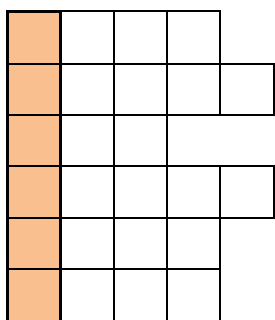
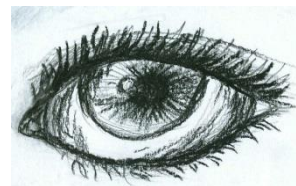
KŘÍŽOVKY

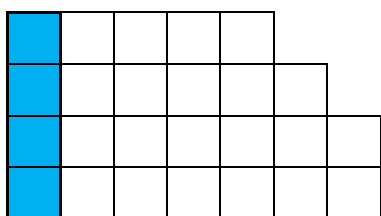
ano (jinak)
 Jižní a Severní... (kontinent)
 horní končetina
 druh opice

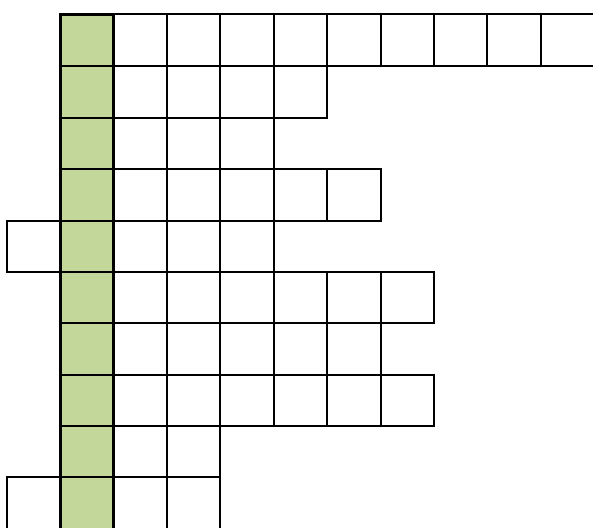
dopravní prostředek plující po vodě
 těkavá kapalina
 zemědělské vozidlo
 orgán zraku

Josef (domácky)
 vedlejší vesnice
 obydlí člověka
 tanec
 jméno nápadníka Nastěnky
 antonymum k hodně

pruhované zvíře
 původní obyvatel Ameriky
 máma (zdrobělina)
 hromadný dopravní prostředek

svátek po 1. jarním úplňku
 jméno p. družinářky Hájkové
 pták lovcí v noci
 zimní svátek
 znát
 prarodič
 dvounohý savec
 druh sýra
 orgán těla (dýcháme jím)
 otvor

Markéta Prudilová, 6.B

Obrázky: Charlota Kadaňková, Gabriela Bartoňková, 5.B, Lucie Svobodová, 5.B

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Doktor se ptá pacienta v psychiatrické léčebně:

„Jak jste se sem dostal? Jaká je povaha vaší nemoci?“

„No, začalo to tím, že jsem se oženil. To jsem nikdy neměl dělat. Vzal jsem si totiž jednu vdovu, co měla dospělou dceru, která se tedy stala mojí nevlastní dcerou. Když přijel na návštěvu můj otec, tak se do ní zamiloval a pak se s ní oženil, takže moje nevlastní dcera teď byla mojí nevlastní matkou. Pak se mé ženě narodil syn, který byl samozřejmě taky tátův švagr, protože to byl bratr jeho manželky. No a jak už jsem říkal, moje nevlastní dcera byla také mojí nevlastní matkou, takže její malý bratr byl teď i mým strýčkem. No, a z toho taky vyplývá, že moje žena, která je matkou mé nevlastní matky, je také mojí babičkou, a já jsem tudíž její vnuk. Ale to není všechno. Protože mám za ženu nevlastní babičku, nejsem jen její manžel a vnuk, ale jsem také svůj dědeček. Teď už chápete, proč jsem tady?“

Holčička: „Tatínku, já bych chtěla na Vánoce pejska.“
Tatínek: „Nevymejšlej si, bude kapr jako vždycky.“

Stojí blondýna u svého nepojízdného auta a jiný řidič jí chce pomoci: „Nebude to olejem?“
„Kdepák, ten já tam vůbec nedávám!“

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“
„Kdo, co? – Chléb.“
„S kým, s čím? – Se salámem.“
„Pro koho, pro co? – Pro mě.“

„Mami! Co ukážeme tatínkovi jako první: díru v koberci, tvůj nový klobouk, nebo mou žákovskou knížku?“

„Pepíčku, ty jsi rozbil všechny dárky?“
„Ne, jeden zůstal.“
„A který?“
„Kladívko!“

Učitelka napomene žáky: „Kdo se to pořád otáčí?“
Pepíček odpoví: „Země!“
Učitelka se naštve a řekne: „Kdo to řekl?“
A Pepíček: „Galileo Galilei!“

Ptá se máma malého Pepíčka:
„Proč krmíš slepice čokoládou?“
On odpoví: „Aby mi snesly kindervajíčko.“

Markéta Prudilová
a Terezie Vašulínová, 6.B
Zdroj: nejvtipy.cz, zasmese.cz

REDAKCE

S sebou lyže, nebo ploutve? – Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová, 8.A

Setkání s budoucími prvňáčky – Markéta Jašová, 8.B

Ta naše balada česká – Kristýna Dostálová, 9.tř.

Polonéza s překvapením – Anežka Vašulínová, 9.tř.

Zimní tábor 1. stupně – Klára Svobodová a Gabriela Bartoňková, 5.B

Vařečky a psí známky z Bosonoh – Stella Ferencová, 8.B, Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová, 8.A

Valentýnské tancování – Markéta Prudilová, 6.B

Adopce na dálku – Eva Sázavská, Markéta Jašová, 8.B

Kronika deváťáků – z prací žáků 9. třídy sestavil Aleš Kadlec

Pár nej 6. a 7. ročníku – Terezie Vašulínová, 6.B

Rozhovor s paní učitelkou Sázavskou – Jan Švestka a Jakub Vašulín, 9.tř.

Rozhovor s hercem Martinem Havelkou – Jan Švestka, Barbora Chmelová a Jakub Chmel, 9.tř.

Rozhovor s tiskovým mluvčím hasičů – Jakub Vašulín, 9.tř.

Rozhovor s Viky Kalovskou – Jakub Vašulín, 9.tř.

Anketa o školní jídelně – Kristýna Havlíčková a Nikola Bartoňková, 5.B

Znáte svoji školu II? – Jan Švestka, 9.tř.

Holky versus kluci – Jakub Chmel, 9.tř.

Rudolf II. – Vít Švestka, 7.tř.

Ostrov panenek – Kristýna Dostálová, 9.tř.

Počítačové hry – Vítězslav Jurkovič, 6.B a Ondřej Chytrý, 5.B

Dopis pro Robinsona Crusoa – žáci 5.B

Možná se vám už také stalo, že... II – Barbora Chmelová, 9.tř., Lukáš Dočekal, 9.tř.

Cesta vlakem – Kristýna Dostálová, 9.tř.

Zapomenutá povídka 2 – Terezie Novotná, loňská 9.A

Perličky z naší školičky – Lucie Svobodová a Michaela Bartoňková, 8.A, Barbora Chmelová, 9.tř., Patrik Litschmann, 9.tř.

Vlastivědný kvíz – Gabriela Bartoňková a Klára Svobodová, 5.B

Křížovky – Markéta Prudilová, 6.B

Pár vtipů na závěr – Markéta Prudilová, 6.B, Terezie Vašulínová, 6.B

Titulka – Eliška Benešová, foto: Aleš Kadlec

Obsah a redakce s řešením: Vlasta Sokolová, obrázky: archiv redakce

Konzultant – Blanka Dalecká

Překlepy a omyly – skřítek Střelík

ŘEŠENÍ

VLASTIVĚDNÝ KVÍZ

Správné odpovědi: 1. b), 2. a), 3. a), 4. b), 5. a), 6. c), 7. a), 8. b), 9. a), 10. b)

1-4 body – Ajajaj... Nevím, co na to říct...

5-7 bodů – Fajn, ale ještě by to něco chtělo!

8-10 bodů – Šikula! Jsi bystrá/bystrý jak liška!

KŘÍŽOVKY

Tajenky: jaro ... léto .... podzim ... zima ... vysvědčení

